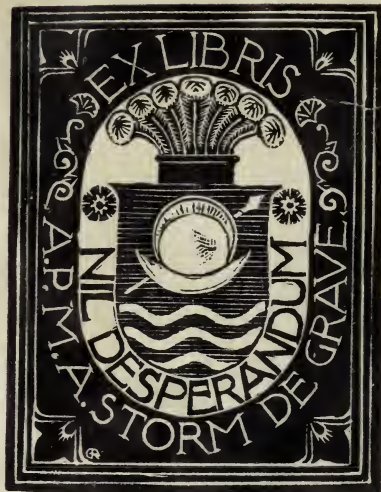

coll. complete
plate 7 torn, repaired

early Dr. Lebe lithography (cf. Montigny
p. 29)

A L G E M E E N E
OPHELDERENDE VERKLARING
VAN HET
OUD LETTERSCHRIFT,
IN
STEENPLAATDRUK.
UITGEGEVEN DOOR DE
M A A T S C H A P P I J:
TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

Te LEYDEN, DEVENTER en GRONINGEN, bij

D. DU MORTIER EN ZOON,

J. H. DE LANGE, EN

J. O O M K E N S.

M D C C C X V I I I.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

VOORBERIGT.

*D*aar de *Algemeene* ophelderende verklaringen, welke op dit Voorberigt onmiddellijk volgen, alles bevatten wat de Maatschappij, zoo met betrekking tot het oogmerk van dit schoolboekje, als omtrent de aanleiding tot deszelfs vervaardiging te berigten heeft, zal het genoeg zijn alhier te melden, dat zij hetzelve verschuldigd is, aan haar Medelid, den Heer JACOBUS KONING, door deszelfs grondige kennis van al wat *Vaderlandsche* Oudheden betreft, maar bijzonder door deszelfs verdediging van *Haarlems* regtmatische aanspraak op de eer der uitvinding van de *Boekdrukkunst*, genoeg en met roem bekend.

De

De Maatschappij kan niet twifelen aan het nut, dat zij met de uitgave van dit werkje — van deze afbeeldingen of wel volmaakt gelijkende overbrengingen, door middel van Steenplaatdruk — in vele gevallen, en ook die zelfs van aangelegenheid, zal sichten. Het door velen te kennen gegeven verlangen naar de verschijning dezer proeve van afbeeldingen en derzelyver verklaringen, waarborgt haar dit.

Op last der Maatschappij:

Andr. Parekes

Secretaris.

Amsterdam

den 25sten van Herfstmaand

1818.

OPHELDERENDE VERKLARING

VAN HET

OUD LETTERSCHRIFT.

T oen de loffelijke Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op voorstel van een harer Departementen, ten jare 1815, besloot, om, onder opzigt van Hoofdbestuurders, te laten vervaardigen een aantal korte voorbeelden van het *oude Letterschrift*, en de meest gebruikelijke verkortingen van de dertiende tot de achttiende eeuw, vergezeld van eene zeer korte verklaring van het oogmerk der Maatschappij, met en benevens eene letterlijke uitlegging en overbrenging van die voorbeelden, voldeed zij aan het verlangen van zeer velen onzer Landgenooten, aan wien het maar al te dikwerf gebleken was, hoe vele belangrijke stukken voor de Geschiedenis, de Kunsten en Wetenschappen, door de onbedrevenheid van de meesten in het oude letterschrift, van tijd tot tijd, als niets beteekenend en van geene de minste waarde, zijn vernietigd en alzoo voor altoos verloren geraakt; hoe zelfs sommige bijzondere personen, door het genis van oude grond- of koop-brieven, geslacht-registers, uiterste willen enz., niet zelden in groote ongelegenheid geraakt, en daardoor alleen van hun goed

recht en eigendom zijn verftoken geworden. Wij zouden daarvan, indien het bewijs behoefde, een aantal voorbeelden kunnen aanvoeren. Doch wat zoude ons de optelling, van hetgene wij op deze wijze voor altoos verloren, baten? Verheugen wij ons liever met de herinnering van hetgene wij, door de bedrevenheid van sommigen in dat oude fchrift, op eene bijna wonderdadige wijze, nu en dan, aan de vernieling zagen ontrukken; en ftreelen wij ons met het aangenaam vooruitzigt, dat eene meer algemeene bedrevenheid te dezen het volgend geflacht zal in ftaat ftellen, om hetgene hetzelfde werkelijk als nog bezit, zorgvuldig te bewaren en tot latere nakomelingen over te brengen. — Dit was het oogmerk der Maatfchappij; en daartoe zal dan het tegenwoordig werkje dienftbaar moeten zijn. Hartelijk wenfchen wij, dat onze pogingen, die wij, op aanzoek van Hoofdbestuurders, hebben in het werk gefield, aan het voorgestelde oogmerk, althans eenigermate zullen beantwoorden.

Aan eenen genoegzamen voorraad van ftukken, zoo uit onze eigene verzameling, als die ons door anderen zijn medegedeeld (*), ontbrak het ons wel niet; doch om aan ons verlangen, om, namelijk, in dezelve eene voortgaande vordering in het fchrift te ontdekken en aan onze lezeren mede te deelen, zagen wij weldra in geenen deele te kunnen

(*) N°. 14, 15 en 16 behooren op 's Rijks Archief, en zijn ons door den Heer Archivarius VAN WIJN ten gebruike toegefchikt; terwijl N°. 17—22, 24—27 en 29 het eigendom zijn van Jonkheer Mr. C. A. VAN SYPESTEYN, te *Haarlem*, van wien wij dezelve bekomen hebben; voor welk een en ander wij bij dezen onzen openlijken dank betuigen.

nen voldoen. — De stukken van 1200, 1300 en 1400 vonden wij doorlopend ongelijk fraaijer geschreven, dan velen van de twee volgende eeuwen. Wij vonden daarvan wel deze aannemelijke reden, dat, namelijk, in de eerstgemelde eeuwen zich bijna niemand in de kunst van schrijven oefende, dan de Kloosterlingen, aan wien, meestal, het vervaardigen der Staatsstukken of Charters en andere geschriften werd opgedragen, en die zich daartoe bijzonder hadden bekwaam gemaakt; terwijl, naderhand, bij de allengskens toenemende beschaving en het beter onderwijs der jeugd, dit werk ook aan anderen werd toevertrouwd, die, alsnog minder bedreven zijnde dan de meeste geestelijken, dan ook onvolmaakter schrift voortbragten; doch juist dit verhinderde ons de trapsgewijze voortgang der schrijfkunst uit de stukken zelve aan te toonen; — waarbij nog kwam, dat genoegzaam al de stukken, die wij in handen kregen, offchoon in dezelfde eeuw, ja in hetzelfde jaar, geschreven, even als in onze dagen, niet zelden aanmerkelijk in kunst en vordering van elkander verschilden, naar mate de schrijver meer of minder in deze wetenschap was volleerd.

Eene rangschikking naar de jaren kwam ons uit dezen hoofde het verkieslijkste voor; en wij hebben die orde dan ook gevolgd (*), welke tevens dit voordeel oplevert, dat de Onderwijzer daardoor in de gelegenheid wordt gesteld, om deze en gene onderwerpen uit onze Vaderlandfche Geschiedenis, waartoe zeer vele der door ons uitgekozene voorbeel-

(*) De voorbeelden N°. 31 en 47 alleen konden niet op hunne plaats worden gebragt; N°. 31 komt voor op Pl. XI. en N°. 47. op Pl. XIV.

beelden betrekking hebben, of aanleiding kunnen geven, naar tijdorde, met zijne leerlingen te behandelen. Ter bevordering hiervan, hebben wij dan ook onder elk stuk eene zoodanige korte opheldering, inlichting of opgave geplaatst, welke ons voorkwam noodig te zijn, en die de onderwijzer, naar gelang van de vatbaarheid zijner leerlingen, en ter hunner veraangenaming, meer of min kan uitbreiden; waartoe de door ons aangewezenen plaatsten uit WAGENAAR en andere Schrijvers hem van dienst kunnen zijn.

Het oude schrift zelve is tweeledig. Men kan het gevoegelijk in *Kerk- of Monniken-schrift* en in het zoogenaamde *Hof-schrift* onderscheiden, met welk laatste het *dagelijksch*, anders het *lopend* schrift genaamd, het meest overeenstemt.

Van het eerstgemelde *Kerk- of Monniken-schrift* bedienden zich bij uitzondering de Kloosterlingen van beide sekten. Met dat schrift zijn door hen eene ontelbare menigte boeken vervaardigd, veelal met heerlijke miniaturen of teekeningen en fraai gekleurde voorletters versierd, van welke een groot aantal tot onzen tijd is overgebleven. De meesten derzelven zijn van eenen Godsdienstigen inhoud; doch ook sommigen bevatten andere onderwerpen, zoo als, bij voorbeeld, de Geschiedenis, en onder deze laatste zijn de werken van MAARLANT, STOKE, VAN VELTHEM, HELU en anderen van het hoogste belang. Van deze soort, welks lezing voor de jeugd, na weinig oefening, niet zeer moeilijk zal zijn, hebben wij eenige proeven in Plaat II. N°. 6—13, medegedeeld.

Van het tweede, of het zoogenaamde *Hof-schrift*, werd meest gebruik gemaakt tot de oude Staatsstukken en Charters; terwijl het eigenlijk *lopend*
schrift

ſchrift tot in het laatſt der zeventiende, of in het begin der achttiende eeuw, bijna algemeen werd gebezigd. Tot een en ander zijn de voorbeelden op Plaat III—XVII. N°. 14—48, betrekkelijk.

De laatſtbedoelde ſoort, welke meer verſcheidenheid oplevert, en, vooral dan, wanneer zij door eene onduidelijke hand is vervaardigd, ſomtijds bezwaarlijk letterlijk kan worden overgebracht en verſtaan, zal eene meerdere oefening vorderen. Wij hadden gaarne gewenſcht, daartoe eene meer algemeene regelmaat te hebben kunnen opgeven, en dit zoude ook niet ondoenlijk geweest zijn, indien in al de oude geſchriften eenen regelmatigigen ſchrijftrant ware in acht genomen, en elke letter eene ſoortelijke volmaaktheid bezat; doch daar zulks zelfs in onze dagen, in welke de ſchrijfkunſt zulke aanmerkelijke vorderingen heeft gemaakt, niet te vinden is, maar integendeel elk geſchrift of duidelijk en leesbaar is, of wel het tegendeel, naar mate de ſchrijver al of niet in die wetenſchap bedreven is, zoo moesten wij ons vergenoegen met eenige proeven van volmaakt loopend ſchrift, met de voornaamſte veranderingen in hetzelfde, op te geven. Wij vonden daartoe genoegzame ſtoffe in het *Fondament - Boeck van JAN VAN DEN VELDE*, Schoolmeester te *Rotterdam*, ten jare 1605, in lang quarto formaat, gedrukt en uitgegeven, waarnaar wij Plaat I hebben vervaardigd. Wij vertrouwen, dat, wanneer de leerling, door de hulp van den Onderwijzer, zich de onderſcheidene gedaanten der letteren op deze Plaat genoegzaam heeft in het hoofd geprent, het voor hem niet zeer moeijelijk zal zijn het oud Nederlandsch Letterſchrift, met meerdere of mindere vaardigheid, voor de vuist te lezen.

Ons bestek was te klein, om den zin of inhoud van al de door ons medegedeelde stukken volkomen op te helderen en verstaanbaar te maken: wij zouden daardoor te verre van het oogmerk en het besluit der Maatschappij zijn afgeweken. Sommige woorden, echter, vermeenden wij te moeten verklaren, en dit hebben wij dan ook op vele plaatsen, waar het ons tot de spelling noodig voorkwam, gedaan.

Zoo hebben wij ook al de in deze stukken voorkomende verkortingen aangevuld. Eene volledige lijst te leveren van al de verkortingen, welke men zich in oude tijden veroorloofde, was ondoenlijk, uit hoofde van derzelver menigvuldigheid. Elke Schrijver had ook zijne hem bijzonder eigene wijze van verkorten, en nergens was daaromtrent eene vaste regelnmaat vastgesteld. De in de navolgende stukken voorkomende verkortingen zullen ook, zoo wij vertrouwen, voldoende zijn, om den leerling ook in dit opzigt eene genoegzame kennis en bedrevenheid te verschaffen. — Wij kunnen, echter, omtrent deze verkortingen in het algemeen opgeven:

Voor eerst, dat voor het koppelwoordje *ende*, zoo als het oudtijds werd uitgesproken, bijna altoos, bij verkorting, slechts de twee eerste letters werden gebruikt, doch met een streepje boven de laatste letter; aldus: *en*.

Ten tweede, dat in zeer vele woorden de letter *n* tot verkorting is weggelaten, doch alsdan boven de voorgaande letter een streepje geplaatst, bij voorbeeld: *dē* (den), *dīnē* (dinen of uwen), *namē* (namen), *woorde* (woorden) enz.

Ten derde, dat, wanneer de letter *t* bij verkorting voor het woord *het* moest worden gebruikt, als-

alsdan deze letter werd geplaatst onmiddelijk achter of tegen de laatste letter van het voorgaande woord, zonder eenige de minste af scheiding, bij voorbeeld: *hyt* (hij 't), *int* (in 't), *daert* (daer 't); ook wel aan het volgende woord, aldus: *tghene* ('t ghene), *tstuck* ('t stuck), *twelcke* ('t welcke), *tselue* ('t selue) enz., en eindelijk,

Ten vierde, dat daar en tegen, in plaatse van het woordje *te*, de laatste letter veeltijds geheel is weggelaten, en in stede daarvan de letter *t* onmiddelijk aan het volgend woord is gevoegd; bij voorbeeld: *tontheffen* (te ontheffen), *teynde* (te cynde), *tsint* (te sint), *toirconde* (te oirconde) enz.

Dit oordeelden wij vooraf te moeten zeggen. Wij gaan als nu over tot de verklaring en opheldering der onderscheidene proeven en voorbeelden van oud Letterschrift, ten aanzien waarvan wij nog dit moeten herinneren, dat men in elk voorbeeld zich moet verbeelden het oorspronkelijke geschrift zelve te zien, daar elk een wezenlijk *fac simile* is, door middel van doorschijnend papier op de steenplaat geteekend en overgebracht; vanwaar ook in het eene en andere dezelfde letters van ongelijke gedaante, ja ook inktkladden en vlekken zullen opgemerkt worden.

—

VERKLARING EN OPHELDERING DER VOORBEEL-
DEN EN PROEVEN VAN HET OUDE LETTER-
SCHRIFT, IN DE VOLGENDE XVII PLATEN.

PLAAT I. N°. 1 tot 5.

Ter voorafgaande oefening van onze jeugdige leer-
lingen in het oud letterschrift, deelen wij in deze
plaat mede, onder

- N°. 1. De *grootte of trekletters*.
2. De onderscheidene letters van het *a, b, c*,
met hunne gewone veranderingen;
3. Van elk dezer veranderingen een regel
schrift;
4. Een *Gothisch Alphabet*, welke letters in
vele oude boeken of geschriften voorkom-
men; en
5. De oude *nummers* van 1 tot 9.

PLAAT II. N°. 6.

Vader onse die bist in dē hemelen gheheilicht si
dinē name toecomē moet d̄y rike. dyn wille ghe-
scie (*geschiede*) ind' (*in der*) eerden als in den
hemel. ghif (*geef*) ons hude onse daghelics broot
en v'ghif (*vergeef*) ons onse scout (*schuld of*
schulden) als wi den ghenē doen die ons sculde-
naers sy. en en laet ons niet leiden in becorin-
ghe. mer (*maar*) v'loffe (*verlos*) ons van allen
quade Amen.

Die

*Dit Gebed des Heeren is overgenomen uit een keur-
rig geschreven en zeer goed bewaard handschrift,
inhoudende de vier Evangelisten, in quarto for-
maat, in het jaar 1352, op perkament geschreven,
hetwelke, weleer, behoorde. in het St. Ceciliën
Klooster, naderhand het Prijsenhof, thans het
Stadhuis, te Amsterdam. De onderzoekliëvende
ISAAC LE LONG, beschrijft dit handschrift in zijne
Boekzaal der Nederduitsche Bijbels, bl. 273—275.*

PLAAT II. N°. 7.

Waert (ware het) dattet lide (lijden) ons niet
en beswaerde en en bedruete so en foudet gheen
lidē moghen hietē Wāneer dat lidē en drucke te-
ghēwoerdich sijn so brenghe si den mēschen droef-
heit toe ende sericheit mer (maar) wāneer si ouer
sijn en mense verwonnē heeft soe heuet die me-
sche groete (grootē) bliscap van binne Lidē heuet
een corte bitterheit mer een laghe sueticheit Die
ghewoente drucke te hebbē verwint dē rouwe vant
lidē en brenghet enē mēsche daer toe dat hi lidē
en voerspoet luttel acht of cleyn reket te wesen

*De boyenstaande bedenkingen over het nut der
tegenspoeden, komen voor in een zeer slichtelijk
werkje, genaamd de Deugd der verduuldigheid. Het*

werd, ten jare 1400, in een zeer klein formaat, op perkament, in het Bethaniën Klooster, te Amsterdam, geschreven. Het gezegde werkje bevat eene menigte goede gedachten en godvruchtige bespiegelingen, en overtreft in inwendige waarde zeer vele andere geestelijke stukjes van dien tijd.

PLAAT II. N°. 8.

En die here sprac alle dese woerde. ic ben die hee (heere) dy god die di gheleit hebbe wtē (uitten of uit den) lande van egipte van den huysē des diensts [Dat ierste ghebodt]

Du en sul̄s gheen v̄remde gode hebbē. du en sul̄s di gheen beelde makē noch egheē (geene) ghe-
likenissen die bouē es in dē hemel en in deerde (de
aarde) noch van dien die in dē water f̄y ond' (on-
der) deerde.

Het boyenstaand begin van de Wet des Heeren of de Tien Geboden, is getrokken uit een zeer fraai, in het jaar 1412, in folio formaat, op perkament, geschreven, en met keurige voorletters versierd, exemplaar van de vijf Boeken Mozes, Jozua, Rigteren, Ruth en de Boeken der Koningen, weleer toebehoord hebbende aan het Klooster, genaamd Sijon, binnen de Stad Liere, in Brabant; en door LE LONG, in zijn aangehaald werk, bl. 249 en 250 vermeld.

PLAAT

PLAAT II. N°. 9.

It (*Item*) een ſcip (*ſchip*) laghe in eenre haue-
ne tot amſterdam iof (*of*) tot anderen ſteden en
werde driuende op een ander ſcip en hē (*hem*, of
liever het *ſchip*) ſcade dede dat foude hi half en
half ghelden.

It een ſcip dat coemt in eenre haue dat ſal een
dobber op ſijn ancker hebben en waer (*ware het*)
dat hijs niet en dede en daer ſcade by gheſchiede
dien ſcade foude hi half beten (*beteren of vergoeden.*)

*In een affchrift van de Waterregten der Stad
Dordrecht, ten jare 1439, op papier geſchreven,
kwamen ons de twee bovenſtaande Artikelen, hoewel
zeer kort zijnde, der overnemingē waardig genoeg
voor.*

PLAAT II. N°. 10.

Dit is van dat edele
lant van cokaengen

Die nerighe is menigh'ande (*menigerhande*)

Die mē doet in alle lade

Om dat lijff mede tondraghē

Hoert wat ic u ſal ghewaghē

Ick

Iek quā (*quam*) laetstē in een lant
 Daer ic vreemt was en onbecāt
 Nu moechdi hore wond' (*wonder*) groot
 Wat god den lude d' (*daar*) gheboet
 In dat lant te wese en te fijn
 Sonder arbeit en fond' (*sonder*) pijn
 Dit wort den lude wel becant
 Sach ye man (*iemand*) beter lant
 Dan dat lant van cockaegen
 Die helpt is bet' (*beter*) dan al spaegen (*spaengen*)

Achter een, in folio, op papier, geschreven boek, van omstreeks het jaar 1450, vonden wij eene dichterlijke beschrijving van het Land van Cockaengen (Kokkinje), beter bekend onder den naam van Luilekkerland, van hetwelk de prent bij onze jeugdige lezers niet onbekend zal zijn. Zij zien hier uit, dat dit sprookje van eenen hoogen ouderdom is, en dat hunne en onze voorouders zich reeds voor vele eeuwen met hetzelfde vermaakt hebben. De overneming van eenige regels uit hetzelfde, welke tevens een proeffje opleveren van den dichttrant van dien tijd, kwam ons alsoo niet ongepast voor.

PLAAT II. N°. II.

Hier beghint dat spieghel der menscheliker behoudenisse In welke opbeaer wert die valle d' (*der*) menschen En die manier d' (*der*) wedermakinge
In

In desen spiegel so mach een man merken, om wát
saken wil die scepper alre (aller) dinghen den
mensch ghescapē heeft

LAURENS JANSZOOM KOSTER, de beroemde uitvinder der Boekdrukkunst, zal aan onze lieve jeugdige lezers niet geheel onbekend zijn. Zijne eer is, zoo als de Verzamelaar en Schrijver van dit werkje, met grond meent te mogen vertrouwen, onlangs door hem boven alle tegenspraak verheven (*). Het eerste volledige boek, door bovengenoemden L. JZ. KOSTER in het licht gebracht, draagt den naam van Spiegel onzer behoudenis; het wordt thans nog op het Stadhuis te Haarlem bewaard, en draagt de onwederlegbaarste bewijzen in zich, van in de eerste tijden der nieuw uitgevondene kunst te zijn vervaardigd. — Er is nog onder Schrijver dezes voorhanden een handschrift van dat boek, in octavo formaat, ten jare 1464, in het Karthuizers Klooster nabij Utrecht, op perkament, geschreven. Van dat handschrift, hetwelk mede ter bevestiging van KOSTERS uitspraak is aangevoerd (†), wordt het begin alhier medegedeeld.

PLAAT

(*) Zie de bekroonde Prijsverhandeling van J. KONING, over den oorsprong, de uitvinding, verbetering en volmaking der Boekdrukkunst. Te Haarlem, bij A. LOOZEJES PZ., in den jare 1816, uitgegeven.

(†) Zie de opgemelde Verhandeling, bl. 67—72.

PLAAT II. N°. 12.

Francoijs broeder tot breedcroede hooch gheboren
 Niet oudt van daghen noch groot van goede
 Na grote taken heeft hi willen sporen
 Daer toe hi int eerst creech groten spoede
 In vlaendren daer nam hi sijn beghinssel
 Doe de roomsch coninck te brugghe lach ghetocst
 Aldaer begreep hi groot onderwinssel
 Thad beter gelaten gheweest dan soe beproeft

De Hoeksche en Kabeljaauwsche twisten, van welke onze jeugdige lezers wel iets gehoord en bij onze vaderlandsche geschiedschrijvers () gelezen zullen hebben, eindigden omstreeks het laatste gedeelte der vijftiende eeuw. De laatste onderneming der Hoekschen, die ongelukkig afliep, geschiedde in de jaren 1488 en 1489 door FRANS VAN BREDERODE, een moedig jongeling, uit het overoud adellijk Hollandsch geslacht van dien naam gesproten. Het gelukte hem aanvankelijk de stad Rotterdam in bezit te krijgen, welke hij, echter, na een bezit van eenige maanden, wederom moest ontruimen, en waarmede de geheele aanslag en onderneming ten einde liep. Een Hollandsch Dichter van dien tijd heeft dit gebeurde in Nederduitsche verzen bezongen.*
Het

(*) Zie, onder anderen: *Vaderlandsche Historie*, op menigvuldige plaatsen. ALKEMADE, *Jonker Franses Oorlog*. TIJDEMAN, *Verhandeling over den oorsprong der Hoeksche en Kabeljaauwsche twisten*. DE JONGE, *Verhandeling over hetzelfde onderwerp*.

Het oorspronkelijk handschrift van omstreeks het jaar 1490, zeer fraai, op papier, in folio formaat, geschreven, berust onder ons; en daar hetzelfde onbekend is, en er weinige proeven van oud Hollandsche Dichtstukken voorhanden zijn, deelen wij het eerste couplet mede; terwijl wij mogelijk eenmaal het geheele dichtstuk het licht zullen doen zien.

PLAAT II. N°. 13.

Ghegroet so si die maghz (maget) foet
 daer god wt (uit) nā (nam) vleif en bloet
 al op de dach vā heden
 si heeft gebaert ee kijndekijn
 al fond' (sonder) we (wee) of fond' pȳ
 dat teder was vā leden
 Ghegroet moet fȳ die maghz foet
 daer god wt nā vleif en bloet
 al op tē dach vā heden
 si heeft gebaert ee kijndekijn
 al fond' we of fond' pȳ
 dz (dat) ted' (teder) was vā eden

De bovenstaande laatste proeve van het Kerk- of Monniken-schrift, het begin van eenen Kers-zang in zich beyattende, is door ons gekozen uit eenen Bundel of Verzameling van Gedichten over geestelijke onderwerpen, in den jare 1527 op papier geschreven. De bijgevoegde zangnooten bepaalden ons bij voorkeur tot deszelfs mededeeling.

PLAAT III. N°. 14.

Wi florens graue van hollande en van Selant, maken cont allen den genen die dese lettren sullen sien ende horen, dat wi hebben gegheuen florense onsen neue onser moyen (*moeyen*) sone veren (*vrouwe* (*)) aleyd van henegouwe ser (*sir*, *heer* (†)) Johans wif (*wyf*) van Auenn (*Ayennes*) wilen was, onse wonenge die hare was, inde (*ende*) al dat lant dat wi dar (*aldaar*) hebben liggende tusscen der ouder scie en nuwen scie damme, hofstaden, ende al dat gerachte, en viscerie, ende sluse, die ons toe bestaen (*toebehooren*), dat hij t van ons holt te lene..... Ende om dit wi willen dat diese dinc si gehouden inde gestade (*gestand gedaan*) So hebbe wi dit gesegelt met onsen seghele, Inde (*Ende*) gebidden (*gebeden*) minen here Guiden grauen van vlandren ende marchi (*markies*) van namur, den abbe (*abt*) van middelborgh, heren Rassen van Lidekercke, den here van vorn (*voorn*), den heren van telingen (*teilingen*), heren philipse van den poele, heren bodewin Rufin, heren dekeric van brederode Riddres, ende anders (*andere*) onse man van Zelant, die alle hie (*hier*) ouer waren dat si hir (*hier*) ane hangen hare Seghele mitten onsen. Dit was gemaket ende bescreuen te Brugghe van ons heren jaren. M. cc. Ach ende festich, Scondags na sente lukes dach ewangel. (*euangelist*)

Tot

(*) Eene aanzienlijke vrouw. Zie HUYDECOPER op MELIS STOKE. D. II. bl. 147—151.

(†) Zie HUYDECOPER ter aangehaalde plaatse.

Tot onze eerste proeve van het zoogenaamde Hof-schrift kozen wij een vidimus, of geauthenticeerd afschrift van een Charter of Gift-brief van Graaf Floris den vijfden, geschreven in het jaar 1268. Het is onlangs, nevens de twee volgende, met andere belangrijke staatspapieren, door de loffelijke zorg van den voortreffelijken VAN WIJN, 's Rijks Archivaris, uit Henegouwen, voor 's Rijks archief medegebragt, en door de heusche minzaamheid van dezen ijverigen onderzoeker van 's Lands oudheid en geschiedenis aan ons ten gebruike toegestaan.

PLAAT III. N°. 15.

Íc florens van bersel (*borselen*) orconde met desen brieue dat ic up al min goet minen her (*heer*) den graue van hollant ghelouet hebbe scadeloes te houden van den goede (*goederen*) dat ik van hem houde en dat ik minen wiue tert (*tot*) sekerhede van anderen goede har (*harer*) listocht an bewiset hebbe Also als minf (*mijns*) heren brief hout (*inhoud*) dien min wif dar (*daar*) op heuet. Deze brief wart ghescreuen in den jar onf heren. m. cc ende lxxxij. des saterdaghes na onf heren upvart (*opvaart of hemelyaart*)

De hier vorenstaande Verbondbrief, aan welken het oorspronkelijk zegel, in was gedrukt, als nog is hangende, is, ten jare 1282; verleend door Floris

ris van Borselen, een der Zeeuwsche Edellieden, welke zich, nevens anderen, tegen Graaf Floris den Vijfden had verbonden, doch naderhand wederom met dien Vorst verzoend werd. (Zie over hem Vaderlandsche Historie. D. III. bladz. 47, 50.

PLAAT III. N°. 16.

Wi Florens Graue van hollant van Zeland ende here van vriesland maken cont alle den ghenen die dese lettren sullen sien of horen lesen, dat phylips van gronevelde onse baliu van sutholland voer ons quam, ende dat orconde voer ons, dat die hemeradere van Ryderwert ghewiset hebben met enen vollen vonneffe voer hem wat man die van sinen dike (*dijk*) vliet staens dikes, dat die staende diic (*dijk*) comen sal op den Ambochtshere ende ewelike op hem bliuen Alse van den Ambochte van riederk'ke (*riederkerke*). Ende dese kenninghe van onsen baliu ende dit vorghenomedē vonneffe dat die vorseide hemeraet van riederwt (*riederwert*) ghewiset hebben Alset vorspreken es houden wi stade ende vaste, ende ghebedent ewelike vast te houdene. In orconde van desen brieve, Ghegheven in ons heñ (*heeren*) jare, ducent tweehondert ende een ende neghentich des dinxdaghes na half vasten in den haghe.

De boyenstaande Verbondbrief is, ten jare 1291 verleend door FLORIS den vijfden, Graaf van Holland, welke, in het jaar 1296, ten gevolge van eene zamenzwering van zeer vele edelen, omstreeks

Brecks het 'Muiderslot, door GERARD VAN VELZEN en anderen, om het leven werd gebragt. Men zie omtrent de lotgevallen van dezen ongelukkigen Vorst: Vaderl. Historie. Deel III. bladz. 3—225. Vaderlandsch Woordenboek, Deel XV. bl. 253—272. Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen. Deel VI. bladz. 78 en volg. VAN SPAAN, Geschied. der Heeren van Amstel. Vaderl. Letteroefen. van het jaar 1816, N°. 1 en 2. in het Mengelwerk, en anderen.

PLAAT IV. N°. 17.

Wy henric bi der ghenade goeds Abd, ent (*en*
het) ghemene Cōuent (*convent*) van sinte pou-
wels tutrecht, doen kont alle den ghenen de (*die*)
desen brief sellen sien of horen lesen, dat wi dien
vrien (*vrijen*) eyghendom van alle dien goeden
(*goederen*), dat (*die* of *welke*) henric van hont-
horst de jonghe van ons helt (*houdt* of *bezit*),
dat gheleghen is an de lintscote, claerliken quite
gheschouden hebben, en quite scelden, mit desen
tiegengewordighen brieue, tote (*tot*) zueders behoef
van montforde, en fire (*zijne*) erfname voert so
gheue wi macht desen tiegengewordighen bode, de
(*die*) houder is des briefs, te gheueue zueder
vorghenoet, den vrien eyghendom van desen voer-
feyden goede int gherechte daert gheleghen is ghe-
like (*als*) ons seluen, sonder alrehande archeyt
(*arglist*). In orconde des briefs, beseghelt mit
onsen segghellen ghegheuen int iaer ons heren, du-
sent drehondert en seuentiene, in sinte martiins da-
ghe

ghe in den zomer de men heet sinte martina
feuddecorfs dach.

*Henrik, Abt van het Klooster der St. Paulus-
broederen te Utrecht, verlcende, ten jare 1317,
ten behoeve van Zweder van Montfoort, de bo-
venstaande Kwijtschelding.*

PLAAT IV. N°. 18.

Wy Willem Graue van heyne (*Henegouwen*)
van holland van zelant en he (*heer*) van vriesland
maken cont Allen luden dat wy onse drie morghen
lands ligghende An die lintscote die hieten dat
hucland, en ons Anequamen (*zijn aangekomen*)
van lanne van der huclen verliet (*overgedragen*)
hebben. Rolof den Rover van montuorde voort
(*voorts*) sal rolof vorseit drie morghen eighen
lands copen dat ligghende [*is.*] An desen lande En
op dit vorfereuen land zal hi een steenhuus (*steen-
en huus*) maken. En dat huus oec hou (*hoe*)
groot (*groot*) dat hyt maket, en die drie mor-
ghen lands vorfereuen eyghens zal dese vorfeide
Rolof ons of onsen ghewden (*ghewaerden*) boden
in vrien eyghen gheuen met allen rechte van den
lande, en dit huus en die zes morghen lands vor-
fereuen zal Rolof vorseit en zine wittelyke (*wetti-
ge*) ernamen van ons en van onsen nacomelin-
ghen enz.

In orconde desen brieue beseghelt met onsen
ze-

zoen En by sommeg (*sommige*) Andē (*anderen*) van onsen rade zeuen hondert een ende viertich pont zes scillinghe en Achte penninghe zwert (*zwarte penningen*) Enen ouden scilt voer vier en twiintich vlaemsche grote (*grooten*) gherekent welke somme van gelde voersc. wy gheloest hebben en ghelouen hen (*heeren*) Zweder voernoemt te betalen te sēte martiins misse In den wint (*winter*) naest comende In oerconde desen brijeue bezeghelt mit onsen zeghele Ghegheuen in middelborch des diinxendaghes na finte Jans dach de collacio (*) Int Jaer ons heen (*heeren*) m. ccc. een ende vyftich.

Wij gewaagden hier voor, bij N°. 12, met een enkel woord van de Hoeksche en Kabeljaauwsche twisten, welke ons Vaderland zoo vele onheilen berokkend hebben. Die twisten ontstonden ten tijde van Graaf WILLEM DEN VIJFDEN, door wien den hier vorenstaanden Schuldbrief, ten jare 1351, is uitgegeven. Zijne Moeder, MARGARETHA, droeg hem, met voorbijgang van zijnen ouderen broeder, het opperbewind over deze landen op. Niet lang daarna zag zij zich genoodzaakt hem wederom van hetzelfde te ontzetten. WILLEM, echter, zich eenen aanzienlijken aanhang hebbende weten te verschaffen, liet zich in verscheidene steden als Graaf huldigen; beoorloogde en overwon zijne Moeder, met welke hij zich echter wederom verzoende. Naderhand werd hij krankzinnig, en overleed in
het

(*) Onthoofding.

*het jaar 1389. Uit den tegenwoordigen Schuld-
brief blijkt het, dat ZWEDER, Burggraaf van
Montfoort, hem met krijgsvolk had ondersteund.
Zie over dit een en ander: Vaderl. Historie. D. III.
bl. 271—320. Vaderl. Woordenboek. D. XXXI.
bl. 165—168; maar vooral het reeds aangehaalde
Werk van den Heer DE JONGE.*

PLAAT V. N°. 20.

Aelbrecht by goeds (*gods*) ghenaden palansgreue
(*paltsgraaf*) bi den riin h̄toge (*hertoge*) in beyen
(*beijeren*) Ruwaert van heyñ (*henegouwen*) van
holland van zeland en van vrieſland doen cond al-
len luden dat wy gheloeft (*beloofd*) hebben en
gheloue onsen lieuen neve hen (*heeren*) zweder
borgreue van montfoerde Alſe waere dat zake dat
hem yemant wie hi ware nu of namaels hundē
(*hinderen*) of ſtoten woude en oerloghen des hi
beſcheyt en beteringhe by ons nemen en gheuen
woude van dien zaken daert of rueren mochte dat
wy ſiñ hulp daer in werden en bliuen ſullen en
te beſcudde (*beſchutten* of *te hulpe*) comen mit Alle
onſer macht tot dier tiit toe dat hem beſcheyt en
redenne van dien zake by ons gheſchien mach In
oerconde deſen brieue bezeghelt met onsen zeghele
Ghegheuen tot ſcoenhouen des manendaechs na Al-
re heylighen dach Int iaer ons heen (*heeren*) m.
ccc. twe en tſeffich.

ALBREGT, *Broeder van WILLEM DEN VIJFDEN,*
beſtuurde, gedurende diens krankzinnigheid, deze
B 4 *lan-*

landen, onder den titel van Ruwaard, zoo veel als Voogd of Stadhouder beteekenende. Na het overlijden van WILLEM, in 1389, werd ALBREGT werkelijk Graaf, en stierf in den ouderdom van 67 jaren, ten jare 1404. Hij liet, bij zijnen dood, zoo vele schulden na, dat zijne weduwe weigerde den boedel te aanyaarden, maar, zoo als men het destijds noemde, den boedel met den voet stiet. Hij verleende den vorenstaanden brief, in het jaar 1362, ten behoeye van ZWEDER, Burggraaf van Montfoort, van wien wij bij het vorig N^o. gewaagden, en die toen reeds in hooge gunst bij Hertog ALBREGT schijnt te hebben gestaan. Zie omtrent dezen Vorst: Vaderl. Hist. D. III. bl. 292—359. Vaderl. Woordenb. D. II. bl. 480, 491.

PLAAT V, N°. 21.

Guy van Chastillon, Greue van Blois, hee (heer) van auesnes van Beaumont van Scoenhoeue en van der Goude, doen cont allen luden, dat wy voir ons en onse nacomelinghe, ghelooft hebben en gheloue in goeden trouwen, onsen lieue ghetrouwen neue den hee van montfoorde, dat wine (wij hem) scadeloos houden sullen, en wael quiten (krijtschelden), van allen vorwaerden en ghelueften, die hi met ons gheloeft heeft en bezeghelt met sine segghel alse voer ene some van vier dufent francken, daer die lombacorde van dordrecht onse brieue af hebben, die hi mede bezeghelt heeft, en sullene (zullen hem) ontheffen van hoofstghelde, comer (kommer) cost of scade, die hem in enigher manni-

nien (*manieren*) daer af comen mach. sonder enich verbrec of arghelift. In orconden desen brieue, en onsen segghel hier aen ghehanghen. Ghegheuen op onsen Castele tscoenhoue des anden (*anderen*) daghes in Iunio, Int Jaer ons heñ (*heeren*) Dufent Driehondt Ses en tachtich.

De hier boyenstaande Kwijtschelding verleende
 GUY VAN CHASTILLON, Graaf van Blois enz., in
 het jaar 1386, ten behoeve van den Burggraaf van
 Montfoort,

PLAAT V. N°. 22.

Ic Otke van der lecke hee (*heer*) van hede
 doe kond allen luden dat ic gheloest hebbe en
 gheloue in goeden trouwen den hee (*heer*) van
 montfoerde minen Suegher (*zwager*) scadeloes te
 houden tontheffen en wiel te quiten van allen
 coste en scade die hem coemt of comen mach Alse
 van viif en twiintich marc lodichs (*luiksch*) suluers
 sjaers (*jaarlijks*) die hi met mi en met Anders
 (*anderen*) minen borghen in ene opene brieue
 tien Jaer lanc gheloest heeft Aen hande des
 dekens en des ghemeyns Cappittels van Sinte peter
 tutrecht. In kennissen der waerheyt besegghelt met
 minen segghel Ghegheue int Jaer ons heñ (*heeren*)
 dufent driehondert Acht en tachtich des manenda-
 ghes na Sint Ambrosius dach.

De alhier medegedeelde Kwijtschelding is al mede afgegeven ten behoeve van den Burggraaf van Montfoort; zij werd, tenjare 1388, verleend door OTKE VAN DER LECKE, Heer van Hedel.

PLAAT V. N°. 23.

Ontfanc

Dit is alfulc ontfanc als die Kercmesters te famen ontfanghen hebben van den hooftghelde an die noortzide van der beke (*) als meynt clsz (meynaert claessoon) Jorden clsz (claessoon) Jan van bakenes en Jan vrexix, In den iaer van xiiij honderden

Eerst van Jan claes finiersz en thames rode iansz cc. ff en x (210 ponden), xv lewen gherekent voir i ff En noch ontf (ontvangen) iiij ff (4 ponden) xii ff (12 schellingen) viij s (8 deniers).

Het boyenslaand uittreksel is genomen uit het oudste Rekening-boek der ontvangst en uitgave van de Groote of St. Bayo's Kerk te Haarlem, in het jaar 1400; van welke Kerk LAURENS JANSZON, aan wien men de uitvinding der Boekdrukkunst te danken heeft, Koster is geweest.

PLAAT

(*) Ik versta hierdoor het Sparen.

PLAAT VI. N°. 24.

Willem van beyen̄ (*beijeren*) en̄ van hollat bi
 der genadē goids graue van Oisteruant doen cont
 allen luden dat wy verliet hebben en̄ verliē mit de-
 sen brieue onsen geminden Sweder hee (*heer*) van
 montfoirde Ende hem Aengecomē ende bestorue
 siin bi dode ons getruwen hen (*heeren*) henricx hee
 (*heer*) van montfoirde siinē vader dien god gena-
 dich sy, dat huys tot linscotē mit twintich morgē
 lants Tymmeringe en̄ Anders dat dair op staet Te
 houden van ons en̄ van onsen nacomelingē Sweder
 voirf. en̄ siin nacomelingē tot enē onuſterflike
 (*onyersterflijken*) ersien gelikē onse getruwe siin
 vader voirf. die van ons te houden plach, en̄ die
 brieue dair of Jnhoudē en̄ begripē hier warē ouer
 (*zoo veel als, ten oyerſlaan van*) onse getruwe
 rade en̄ manne h̄ (*heer*) clais van borſelen van
 cortgen filips van dorp, helmich van doerme en
 dirc beynege, In orconde desen brieue beſegelt mit
 onsen ſegele. Gegeue In den hage, op tē neghen
 en̄ twintichſtē dach in octob̄ Jnt Jair ons heren
 duſent vierhondt en̄ twee.

WILLEM DE ZESDE, tot aan de opvolging van
 zijnen Vader in de Grafelijke waardigheid, be-
 kend als Graaf van Oostervant, verleende, in die
 hoedanigheid, in het jaar 1402, den vorenstaanden
 Brief, ten behoeve van ZWEDER VAN MONTFOORT.

WIL-

WILLEM leefde eenen geruimen tijd in onmin met zijnen Vader ALBREGT, van wien wij onder N°. 20 gevaagden, voornamelijk ontstaan uit het ombrengen van ALEID VAN POELGEEST, met welke ALBREGT in eenen al te vertrouwelijken omgang verkeerde, en die, door befloking van onzen WILLEM, van het leven werd beroofd. WILLEM zelve volgde zijnen Vader, ten jare 1404, als Graaf op; regeerde gelukkig; en stierf in het jaar 1417, nalatende eene eenige dochter, de ongelukkige en in 's Lands Gefchiedenisfen zoo zeer bekende JAKOBA VAN BEIJEREN. Zie oyer Graaf WILLEM: Vaderl. Hist. D. III. bl. 315—412. Vaderl. Woordenb. D. XXXI. bl. 168—173.

PLAAT VI. N°. 25.

Ic Jan Aernt touwen zoen doe cond allen luyden dat hee (heer) Johan van den Vliet my feuldich was fesse en tachtich gouden vrancixe enen (cronen) die hy my an minen lieuen hee (heere) van montfoirde bewiift heeft geliic die brief van quitancien dair van gegeuen dat clairlic inhoud en begrypt, En want myn lieue hee (heere) van montfoird voirf. my dese voirf. fesse en tachtichtich (tachtig) cronen wittelic (wettiglijk) en wail (wel) betailt heeft. So felde ic den feluen minen lieuen hee (heere) van montfoird voirf. en alle die gene die des mit rechte quitancie behoeuen van deser voirf. fume gelts clairliken en all quite mit desen briene, En des te orconde en getuge, en want ic up desen tyt felue genen zegel en hadde
fo

so hebbe ic gebeden Engebrecht van Iorck Stalme
(stalmeester van den) hen (heeren) vracken
(vrancken) van borffelen dat hij desen brief ouer
my (voor mij) bezegelt heeft mit sinen zegel
hier an gehangen up ten xxiiiisten dach in
mte (maart) Jnt Jair ons hen (heeren) m. cccc.
viue en twintich.

JAN VAN VLIET, in de vorenslaande Kwijtschelding vermeld, was Ridder en Hofmeester van WILLEM DEN ZESDEN, Graaf van Holland. Hij werd door de Kabeljaauwschen beschuldigd van eenen aanslag op het leven van Hertog JAN VAN BEIJEREN, en is, te dier oorzake, in het jaar 1425, in 's Hage, onthoofd en gevierendeeld. Men leest dit, onder anderen, bij S. VAN LEEUWEN, in zijne *Batavia Illustrata*. D. II. bl. 1135. — VRANCKEN of FRANK VAN BORSELEN, wiens Stalmeester dezen brief, ten jare 1425, heeft bezegeld, is in onze *Vaderlandsche Geschiedenis* algemeen bekend door zijn huwelijk met JAKOBA VAN BEIJEREN, die, na drie ongelukkige huwelijken, zich met hem, den man van haar hart, in den echt verbond, en om zijn bezit zich de grootste opofferingen getroostte. Zie omtrent hem, behalve de *Vaderl. Hist.* D. III en IV, en het *Vaderl. Woordenboek*. D. VII. bl. 816—820, de *Levensbeschr.* van *Nederl. Mannen en Vrouwen*. D. IX. bl. 338. enz.

~~~~~
PLAAT VI. N°. 26.

Ic Gerijt van Zijl Ridder, Doe condt allen
luyden Also enen seken (sekeren) coip voortijts
ge-

gemaict, en̄ gessloten is geweest, tusschen min̄e
 lieuen hee van montfoirde, en̄ my van der heer-
 licheyden van purmerynde en̄ neck mit hooge,
 middel en̄ laghe, en̄ van der ambocht heerliche-
 den van purmerlant en̄ Jpendam, mit anders hoiren
 toebehoiren erfpachten en̄ anden (*anderen*) goeden
 (*goederen*), als die brieue van de coip dat
 wtwyfen en̄ verclaren, So bekenne Ic mit dese
 brieue ontfange hebbende van mynē voirf. lieue
 hee (*heere*) van montfoirde de sōme van tien
 duysent hondert en̄ vyftich bourgē (*bourgondi-*
sche) scildē (*schilden*) genoemt clincquarts tot
 achtentwintich groē (*grooten*) vlaems den schylt,
 den lesten peninc mitten eersten, als die brieue
 van de coip Int geheel dat wtwyfen, van wel-
 ken sōmen voir den coip van de voirf. goeden Ic
 my houde voir vernoucht en̄ te vollen betailt En̄
 scelde dair off quijt mynē voirn hee (*heere*) van
 montfoirde en̄ allen ander dier (*die er*) quijt-
 che off behoirt tot ewigen dagen In oirconde de-
 sen brieue en̄ mynē segel hier an gehangen Gegeue
 In den hage up tē xixen dach In Julio Int Jair
 onfs hen̄ (*heeren*) duisent vierhondert en̄ veertich.

GERRIT VAN ZIJL, Ridder, Heer tot Purme-
 rende, door wien dezen kwijtschelding-brief in het
 jaar 1440 is verleend, was een der genen, in wiens
 tegenwoordigheid PHILIPS VAN BOURGONDIE, ten ja-
 re 1441, te Middelburg, den gewonen grafelijken
 eed aflegde. Hij was tevens Raad en Kamerling
 van

van dezen Vorst, en overleed in 1453. Zijne Vrouw, ALIJD EGGERT, was de zuster van JAN EGGERT, de bekende Stichter van de Nieuwe Kerk te Amsterdam. Zie Vaderl. Hist. D. III. bl. 547, 548. S. VAN LEEUWEN, Batavia Illustrata. D. II. bl. 1188.

PLAAT VII. N°. 27.

Dauid van Bourgoen (*Bourgondie*) by der genaden goids Bisscop Tutrecht, Doen cont enen yegeliken, dat terstont als wy onsen lieuen neue Johan Borchgreue tot montfoirde in tegenwoordicheit onser drier Staten verlyet ende verleent hadden alsulcke goeden als hie van ons en onsen gestichte te leene houdende is, soe heeft die selue Johan Borchgreue onse neue voirff voir ons geconstatuweert en volcomen macht gegeven, de Edelen onsen lieue neue Johan Greue van nassouwen heer tot Breda &c vier Jaer lang geduende (*gedurende*) en daer en teyndes tot syne wederseggen, alle syn saken te bewaen (*bewaren*) die hie bynne onsen gestichte van Utrecht te doen hebn (*hebben*) mach daer Jnne te moegen doen en laten, alle tghene dat hie selue soude moegen daen (*doen*) ende laten oft hie tegenwaerdich waen (*ware*), en soe wet (*wat*) by den voirff greue oft syne gecommittierden in synen saken voirff sulen gedaen werden en oick tot desen dage toe gedaen en geschiet is geweest, dat heeft die selue Johan borchgreue voirff voir ons verwilkoert en geloeft gans gestade (*gestand*) en onverbreckelik
te

te houden tot ewigen dagen sonder argelift, Daer
 Inne verbynden (*Daar voor verbindende*) alle syn
 goeden roende (*roerende*) ende onroende (*onroec-
 rende*) soe waer die gelegen moegen wesent, hier
 waen (*waren*) ouer en aen (*ten overstaen van*)
 die Edele en Erbae (*Eerbaren*) onse lieue neue
 en getruwe Rade her (*heer*) Gysbrecht van Bre-
 derode doempreaft (*domproost*) onff Kercken Tu-
 trecht en praest tsant domaes tot Brugge &c her
 (*heer*) Johan procys doemdecken meester Johan
 milit Canonick onser Kercken voirff, her (*heer*)
 Johan van montfoirde Ridder Johan van Rynse-
 fe van Wuluē Jacob van nyeuelt Gerit van Zuy-
 len van Blikenborch en meer andere van onsen
 Raden ende leenmanen &c In oirkonde sbriefs be-
 segelt myt onsen Segell Gegeuen in onff Stat van
 Utrecht Int Jaer onff hen (*heeren*) dusent vier-
 hondert Een ende tseftich op ten Een ende twyn-
 tichsten dach In meye

Donkere.

DAVID VAN BOURGONDIE, door wien dezen verlei-
 brief, ten jare 1461, is gegeven, was de natuur-
 lijke zoon van Hertog PHILIPS VAN BOURGONDIE,
 door wiens magt en gezag hij, ten jare 1455,
 als met geweld, tot Bisshop van Utrecht werd
 verheven. In deze zijne hooge kerkelijke waardig-
 heid had hij met veel onrust en oneenigheid te
 worstelen. Hij werd, onder anderen, in het jaar
 1483, bij gelegenheid van het overgaan der Stad
 Utrecht, gevangen genomen, doch weldra door

MA-

MAXIMILIAAN VAN OOSTENRIJK *ontfagen en op zynen zetel hersteld*. Hij overleed in 1496. — JOHAN GRAAF VAN NASSAU, in *dezen brief genoemd*, voerde, in 1452, van wegens PHILIPS VAN BOURGONDIE, *het bevel bij eenen togt tegen de Gentenaars*. Zie Vaderl. Hist. D. IV. bl. 37, 49, 53, 59, 130, 217, 230, 315. Vaderl. Woordenb. D. IX. bl. 71—82. Chatacterkunde der Vaderl. Geschied. D. II. bl. 115—122. SCHELTEMA, Staatsk. Nederland. D. I. bl. 278 tot 280.

PLAAT VII. N°. 28.

Eerbaer guede vrynden wetet lieue Kerckmeysters dat ick iu (u) sende myt johā grebber ije (200) ije (twee en een half honderd) steens den geeft (daaryoor geeft) vā (van 't) hondert xx stu (20 stuivers) en wet (wat) ghy vā (van) hem nemet dat sendet my in scrijfte weder om nyet meer op dese tijt God sy myt u Ghesce (Geschreyen) a°. lxxvj (1476) des manedaghes na mey dach en scriyuet mede woe (hoe) menich stuck dat ghy ontfangt.

Johā rugher to Zwol.

Wij deelen alhier mede een klein briefje, door zekeren JOHAN RUGHER (RUYGER), vermoedelijk een Steenkooper, te Zwol, in het jaar 1476, aan Kerkmeesteren der Groote Kerk te Haarlem, geschreyen. Het verdient onze opmerking, dat in dit briefje, hoe klein en kort van inhoud, den

C

wensch

wensch gevonden wordt: God zij met u! *Wij troffen soortgelijke zegenwenschen te meermalen in oude brieven en geschriften aan. Vele rekeningen droegen aan het hoofd de namen Jezus, Maria en dergelijken, hetwelk zoo veel te kennen gaf, als dat die rekening of dat stuk in den naam van Jezus of dezen of genen bijzonderen Heiligen was begonnen. Wij zien hieruit de Godsdienstige stemming, immers den Godsdienstigen toon, onzer voorvaderen. In zeer vele brieven van de zestiende en zeventiende eeuw leest men nog, in navolging hiervan, soortgelijke Godvruchtige zegenwenschen. Zie, bij voorbeeld, N°. 39 en 45 hier achter; terwijl het waarschijnlijk daaraan zal zijn toe te schrijven, dat thans nog de brieven of aanschrijvingen van Vorsten en Souvereinen gewoonlijk gesloten worden met deze of dergelijke woorden: Hiermede bevelen wij u in de bescherming Godes enz. Zie N°. 33 en 37.*

PLAAT VIII. N°. 29.

Walrauen heer tot Brederode tot vyanen Borchgreue tutrecht en heer ter ameyden Doen kondt allen luyden dat op huyden datum sbriefs voir ons en onse manen van leene hier nae bescreuen gecomen is die Eedele ende gebuertighe (*hoog of welgeboren*). vrouwe Yolante van lallaing vrouwe en wedue tot Brederode tot vyanen &c. myne lieue waerde vrouwe en moeder myt hairs voechts (*voogds*) hant, bekende en gaff ou (*over*), tot wat tijden heer steuen van nyeuelt ridd (*ridder*) onse neve off ziinen eruen gebrake siins (*ingevall*
hij

hij zelve ware overleden), die Eedle en gebuer-
 tighe vrouwe Yolante van lallaing voirgenoemt off
 haren eruen gebrake hairs, dat god verhoede, in
 gereden penigen (*penningen*) tot eenre some op-
 leyde en leuerde hondert en vyftich rinf gul
 (*rijnsche guldens*) current tftuck tot veertich groot
 vlaems gerekent foe fal die voirff Eedele en
 gebuertighe vrouwe Yolante van lallaing &c In
 onsen handen wed (*weder*) opdragen fulke co-
 renthiende en smalenthierende alzoe die Jairlicx ver-
 fchijnen wt (*uit*) twee blooken thienden op Zy-
 deruelt ende die fullen wy alsdan wed (*weder*)
 heer steuen voirf off zynen rechten leenvolgher
 gebrake zyns, belene en verlyden, en dien voirff
 thyenden fal heer steuen voirff dan anvatten en
 befitten op zynē ouden leenbrieff, myts dat hy
 ons dan betalen zal eenen ouden scilt voir zyn
 heergewerde mit fulke voirwaerden als den voirff
 heer steuen off zyne nacomeling niet en losseden
 alle Jairs voir sinte peters dach ad cathedra (*),
 foe fal mij (*mijne*) voirff vrouwe en moed (*moeder*)
 off haren nacomelinghe die Jair scair (†) tot
 haren proffijt hebben van den voirff thiende en de-
 se lossinge fal beginnē en Jngaen op sinte peters
 dach ad cathedra nu naestcomēde en tot wat ty-
 den dat heer steuen off zynē nacomeling die voirff
 lossinge gedaen zullen hebben als voorff staet foe
 fal den leenbrieff die myne voirff vrouwe en
 moed (*moeder*) van den voirff thiende heeft doot
 en te niete wesen alle dinck zonder arch off list
 hier

(*) *St. Pieters-foel.* (†) *Een vol jaar.*

hier waen (waren) ou (over) en aen dan (toen)
 dit geschiede onse mannen van leene als Aellert van
 van den wale Dirck van alphen Jan van ruemst
 Zwed (Zweder) henricxz peter crome (cromme)
 en gysbert henticxz Des toirconde hebben wy on-
 sen cleynē zegel des wy tot deser tyt gebruycke
 hier aen doen hanghen twelke wy houden en
 gehouden willen hebben als oft bezegelt waē (ware)
 myt onsen groten zegele Gegeue Int Jair ons
 heen (heeren) Duyfent vierhondert vijff en tachtich
 op ten fecten dach Jn februario.

W. de brederode.

*De hier door ons medegedeelde brief van den
 jare 1485 is merkwaardig, omdat hij onderteekend
 is door WALRAVEN VAN BREDERODE, geboren in
 het jaar 1456, en overleden in 1531. Hij was de
 oudste zoon van REINOUD VAN BREDERODE en
 JOLENTA VAN LALAING, en broeder van FRANS
 VAN BREDERODE, van wien wij reeds hiervoren
 gewaagden, en die zich berucht heeft gemaakt
 door zijnen aanslag op en inneming van Rotter-
 dam, in den jare 1488. Onze WALRAVEN, wel-
 ke, in het jaar 1486, door FREDRIK DEN DER-
 DEN, tot Ridder was geslagen, stondt in gunst
 bij MAXIMILIAAN, die hem onzen lieven en ge-
 trouwen Neef noemde. Zie Vaderl. Woordenb.
 D. VIII. Bl. 1001—1003. J. VAN DEN TOORN,
 Geslachtboom der Heeren van BREDERODE, bl. 12
 en 13. S. VAN LEEUWEN, Batavia Illustrata. D.
 II. bl. 288.*

PLAAT

PLAAT VIII. N°. 30.

ten (den) 25. febr. so zyn de 7 manen die naeckt liepen en dat Rumoor binnen Amstde (*Amstelredamme*) maecten op ten II deff (dezer) voirif maet (*maand*) als bouen verhaelt by scepen (*schepenen*) van Amstde in de Raetkamer verwesen en pfeuereden (*continuerden* of *volhardeden*) in haer boefht (*boosheid*) tot dat swaert duer haer hals ginck den eene spronck e (*ende*) Riep loeft den heer altoes meer den anden (*anderen*) doet op U oegen den derden we (*wec!*) den vierden wraeck en diergelijke ontfuericht (*onsturigheid*) en sy werden mit linne clederen op Raden gestelt.

De hier-bovenstaande aanteekening is dubbel merkwaardig, zoo uit hoofde van den persoon, door wien dezelyc is vervaardigd; als uit aanmerking van deszelfs belangrijken inhoud. Van beiden zullen wij iets mededeelen. — De Schrijver, dan, is de in de Geschiedenis van Amsterdam, gedurende de zestiende eeuw, zoo zeer bekende JOOST BUYK SYBRANDSZOON, te dien tijde Schepen en Burgemeester der gemelde Stad, alwaar hij ook meer dan eenmaal het Schouts-ambt heeft waargenomen. Hij bezat zeer veel invloed en ontzag bij de burgerij,

waarvan hij, in het jaar 1534, een zeer gepast gebruik maakte, tot het doen uiteen gaan van eenige in beweging gebragte ingezetenen. Hij was voorts een streng vervolger der onroomschen, en een ijverig voorstander van den Spaanschen Koning, onzen toenmaligen Souverein. Dit, en zijn dubbelhartig gedrag gedurende de onlusten te Amsterdam in 1567, bragt hem in den haat des volks; hetwelk aanleiding gaf, dat hij, bij de omwenteling van 1578, nevens vele andere Spaanschgezinde Regeringsleden en Geestelijken, uit de Stad werd gezet. In een aan hem toebehoord hebbend handschrift der Handvesten van Amsterdam, heeft hij, met eigen hand, een dagverhaal geplaatst van het bedrijf der Naaktoopers te Amsterdam, en den aanslag der Herdoopters, op die Stad, in het jaar 1535. Uit dat dagverhaal hebben wij het bovenstaande gekozen. De zeven mannen daarin bedoeld waren genaamd Henrick Henrickszoon, Geryt Ghysen, Mr. Adriaen Anthoenis Foxen, Steven van Oudewater, Steven Janszoon, Dirck Janszoon en Claes van Venloo. Hunne misdaad bestond daarin, dat zij, in den nacht tuschen den 10^{den} en 11^{den} Februarij 1535, nevens vijf vrouwen, vergaderd zijnde in zeker huis in de Pijssteeg, zich moedernaakt uitkleedden, hunne kleederen op het vuur wierpen, aldus op straat verschenen, en onder een vervaarlijk gehuil en geroep van wee! wee! de wrake Gods! de wrake Gods! de wrake Gods! de halve Stad rondliepen, en dezelve in beroering bragten. Weldra in dit onzinnig bedrijf gestuit en gegrepen zijnde, werden zij, op den 25sten derzelve maand, met den zwaardeste gestraft, hunne hoofden op staken en hunne lichamen in linnen kleederen op raden gesteld. Ter gedachtenis van dezen oploop stondt, weleer, aan

eene der bovenste balken in de Nieuwe Kerk die twee-regelig versje:

In 't jaer vijftien honderd vijf en dertich, wilt
dit onthouwen,
Liepen hier naeck mannen ende vrouwen.

Doch de balk met dit opschrift is, met het verbranden der kerk, in den jare 1645, vernietigd geworden.

Men zie voorts omtrent JOOST BUYK SYBRANDS-
ZOON: WAGENAAR, Beschr. van Amsterd. in folio,
1^e. St. bl. 239, 296. Vaderl. Woordenb. D. VIII.
bl. 1140—1143. BRANDT, Hist. der Reformatie.
D. I. bl. 361, 487. Aanhangfel tot de Vaderl. Hist.
1^e. St. bl. 205—224, en anderen; en wegens het
bedrijf der Naaktloopers te Amsterdam: BRANDT,
Hist. der Reform. D. I. bl. 117—119. COMMELIN,
Amsterdam, 2^e. St. bl. 929—931. WAGENAAR,
Amsterdam, 1^e. St. bl. 240, 241, 246. L. HOR-
TENSIIUS, Oproeren der Wederdoopers, in folio,
bl. 17, 18, en in Octavo, bl. 104—110.

PLAAT XI. N°. 31.

Den Capellaenē tsamen sūmerēn (*summerende*,
optellende) tsalarys twelck hem (*hen*) resteert
ouer tgehele jaer, beuynden (*bevinden*, *bevin-*
den wij te zijn)

In den eersten (*vooreerst*) Eenen vyftich sūnoenē (*ser-*
moenen) bedraecht 6 Carolus gl. (*gulden*) 7 st. (*stu-*
vers) en een half st. (*stuiver*)

C 4

It

It (Item)	Achthien miffen	18 ft. (fluyvers)
It (Item)	den hoechtydt van pynfte	(pinkster)
		16 ft. (fluyvers)
Sū.	(summa) VIII Carolus gl.	(gulden)
		ij gr. (grooten)

De hier boyenslaande aantekening is getrokken uit het Register der ontyangst en uitgaven van de Groote Kerk te Haarlem in het jaar 1536. Onze jeugdige Lezers moeten zich niet verwonderen over den geringen prijs, welke toenmaals voor eene mis werd betaald. De waarde van het geld, welke na dien tijd hoe langer hoe meer geslegen is, was toenmaals nog zeer gering. Men herinnere zich de maaltijd, welke slechts met een braspenning betaald werd, en van daar den naam van braspennings maaltijd ontleende. Ook zal eene volgende proeve doen zien, voor welk eene geringe somme gelds men nog in het jaar 1570 een honderd zestigtal personen feestelijk konde onthaten.

PLAAT IX. N°. 32.

Actum den xixⁿ Marcij Anno xvc xlix
pntibus (presentibus of in tegenwoordigheid
van) den schout henrick Cornelisz (*)
ende frans Jansz teengz (†) Ichepenen

Ghyfbert Jansz de nouo (op nieuw) gchoort segt
dat Jan de Lyndrayer by hem In pretie (presentie)
van

(*) Henrick Cornelisz. van Mareken.

(†) Frans Jansz. Teding.

van de casteleyn van woerden gedelateert (*voortyltig*) nyet en es geweest by de Leringe van hem die spreekt zulx dat hy hem gansfelyeken ontdraecht (*zoo veel als onschuldig verklaard*) en dat hy mit hem noyt van goodts woort heeft gesproken.

Deze aantekening, getrokken uit het Confessiënboek der Stad Amsterdam, betreft zekeren GHIJSBERT JANSZON, geboortig van Woerden, die, nevens vijf andere mannen en twee vrouwen, allen slagtoffers der toenmalige gewetensdwang en vervolging, uit hoofde dat zij zich hadden laten herdoopten, en hunne Godsdienstige gevoelens tot hunnen dood toe aankleefden, op den 20^{en} Maart des jaars 1549, op de Plaats of den Dam, voor het Stadhuis te Amsterdam, met den vure werden ter dood gebracht. Men vindt hiervan meer omstandige berichten bij VAN BRAGHT, Martelaarspiegel der Doopsgez. D. II. bl. 82—84. BRANDT, Hist. der Reform. D. I. bl. 153, 154. COMMELIN, Amsterdam. 2^e. St. bl. 944, 945. WAGENAAR, Amsterdam, in folio, 1^e. St. bl. 258.

PLAAT IX. N°. 33.

Eerfame lieue befundere, Alsoe die heere van Rosenberch wesende van der cameren van den Roomsch Coninck mit andere Edelluyden tegenwoirdel Reyft in Hollandt, om die groote begeerte die hy heeft tielue landt te besienē waartoe wy hem toegeveucht hebben enige Edelluyden van onsen huysē, om den

seuen gefelschap te houden. Is daeromme ons vrientl begeeren, Dat als den voirst heere by ulieden commen zal, ende dese tegenwoirdige u gechoent zullen worden, den voirst heere van Rosēberch mit zynen gefelschap wilt ontfanghen ende wel tracteren, ende alle gunste ende adresse bethoenen soe verre ulied. moegelic Is Waer Inne ghy ons zunderlinge vrientſchap doen zult bereet ulieden van gelycken te doene. Dat kenne God den welcken wy bidden ulieden te geuen lanck salich leeuē. Geseuen te Bruessele den ix^{en} marty 1562.

Wilhem by der gratien goidts, prince van Orangie graue van nassau, Stathoud gnael (*Stadhouder Generaal*) van Holt (*Holland*) Zeelt (*Zeeland*) Utrecht

Ulieder goede vrient

Guill de Nassau

Met eerbied beschouw ik altijd de handteekening van den Doorluchtigen WILLEM DEN EERSTEN, den Vader des Vaderlands en den Grondlegger der Nederlandſche Vrijheid, die, ten jare 1584, door een verraderlijk ſhot, binnen Delft, van het leven werd beroofd. Hij onderschreef, ten jare 1562 den yorenstaanden brief, welken wij overwaardig oordeelden in dezen bundel te plaatsē. Er zijn zeer vele Levensbeschrijvingen van dezen zoo zeer beminden Vorst voorhanden. Ik zal ze allen niet opnoemen. In de Vaderlandſche Historie, in de Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen. D. VI.
bl.

bl. 172 en volg., in het Vaderl. Woordenboek, D. XXXI. bl. 174—261, en in de Werken van VAN METEREN, BOR, VAN REYDT, HOOFT en anderen, kunnen onze jeugdige Lezers voor hunne veelust voldoening vinden.

PLAAT X. N°. 34,

Den 1ⁿ. augusty anno xvc lxxvi (1566)

Peter hēricz (*henricszoon*) Capiteyn van de Letter G mit zyn Lieutenant ende Rotgefellen, zyn geresolueert den Burgemeesteren by te staen mit Lyf ende goet tot vrede ende eendrachticheydt van der stadt en conferuatie van tgemeen weluaren ende neeringhe van dien Ende oick tot eere ende profyte van de Co. mt. (*conincklyke mayesteyt*) onf alder G. H. (*Genadichste Heere*) Dat zy willen helpen beletten de predicatie binnen der Stadt. Dat zy seluer buyten der stadt Jn geen predicationen zullen gaen Ende zoe verre de predicatie Jn de vryheyt geschiede, dat zy daer Jnne doen wille ome dat te beletten mitten Burgemeesteren naer dat de gelegentheyt ende de tyt eyschen zal Oick nyemant Jnne te Laten daer deur de Stadt verachtet soude mogen werden.

Act (*Actum*) op die cloueniers Doelen ten dage voorff my present

Wouterz

N°. 35.

Extract

Op huyd (*huyden*) hebben my hee (*myne heeren*) die Burgerinn (*Burgemeesteren*) geauthoriseert die ouerluyd vand (*van den*) drie schutteryen deser stede, Omme voer dese tyt te vgaderen (*vergaderen*) die Capiteyne van hoore scutterie o (*om*) byd (*by den*) selue Capiteyne by aduys van hoore Rotgefallen gecore te werd (*werden*) Vuyt elke schutterye Drie personen vand (*van den*) vredelixsten en Discreetsten schutterie, maken (*makende*) te samen negen persone, metten welken als vandr (*van der*) gemenen schutteryen wegen de Burgemnn sullen mogen qmuniceren (*communiceren*) als des van noede wesen zal, aengaen (*aengaende*) de bewaernisse en weluact deser stede voor allen onrust, ruïne en bederissenisse. Actū dē xiiij^{en} daech Jn maerte a^{no} xv^e zeue en tzeftich, Jn kennisse van my als secretaris

Frans Delft

De beide voorgaande stukken (*), welke wij hier bijeen voegen, zijn voor de Geschiedenis van Amsterdam van belang. Zij behooren tot die dagen, toen

(*) Ze zijn mij, nevens andere stukken van dien tijd, geschonken door den Heer Mr. J. VALCKENAER, te Amsterdam, waarvoor ik openlijk mijne erkentenis betuige.

toen Neêrlandsch Inwoners, de Spaansche overheersching, zoowel als de hatelijke gewetensdwang moede, hunne pogingen begonnen aan te wenden, ter verkrijging eener godsdienstige en burgerlijke vrijheid. De regering van Amsterdam, de Spaansche partij toegedaan, verzette zich aanhoudend tegen deze pogingen; doch was, hares ondanks, genoodzaakt, nu en dan, iets toe te geven, en met de Burgerij of Schutterij te handelen en het gevoel van dezelve in te winnen. Daartoe zijn beide deze stukken betrekkelijk. Van beiden wordt wel bij de Geschiedschrijvers gesproken, doch geen hunner heeft het echte stuk medegedeeld. Men zie, onder anderen: WAGENAAR, Besch. van Amsterdam, in folio, 1^e. St. bl. 275 en volg. BRANDT, Hist. der Reform. D. I. bl. 377 en volg. bl. 445. Vaderl. Woordenboek. D. III. bl. 942 en volg.

PLAAT XI. N°. 36.

Item een ewyghe memorie voor die heeren in toekomēde tyden ofte dat weer mochte ghebuerē van wegghen die costen die die priesters gedaen hebben op een maeltijt in die cantact van die minebrueders actu A^o. 1570 den 16^{den} July binnē aemstelredam

Itm̄ (Item) int Eerst zoe zȳ (zyn) daer ghe-
weeft heere int ghetal 40 zoe priesters zoe pa-
tres socij regulares en oock pr (prior) en
procurator van die cartusers

aen-

aengaende spijs en drack

- Itm̄ int Eerst ij aem wijns rinsche wyn
 Itm̄ anderhalff fath (vat) biers Jfrahel
 Itm̄ 29 hoenderē daer van 5 gesmoort worden met
 cruyt en lamone
 Itm̄ 32 konynen daer van 12 gebacken in pasteyen
 Itm̄ vier schager weere
 Itm̄ x hamen
 Itm̄ 4 foetemeles kafen
 Itm̄ x groene cleyne kaefkens
 Itm̄ cappers ij 88 toe ghemaect
 Itm̄ 50 lamone
 Itm̄ een migelen olyuē
 Itm̄ een ben karsen
 Itm̄ drie ghiechten van vlsch voor pr̄ (prior)
 van die cartusers mit zy procurator en twe
 pekelheyninge
 Itm̄ radys
 Itm̄ salade op den audentael
 Itm̄ 160 poffen broot }
 Itm̄ 80 tarwen broot } stuck van 1 oertgen
 Itm̄ Dese spijs en Drack is all bereyt op Tijn
 (tien) tafelē een yghelyck tafel xvi psoen
 (personen) en heeft ouer al ghecost 1xxx guld
 current (80 guldens courant)
 by m̄ Jan van persyn priester

---

*Dit stuk levert eene proeve, voor hoe weinig geld
 een wel voorziene tafel met honderd zestig perso-
 nen;*

nen, in het jaar 1570, konde worden aangeregt. — Het geeft ons tevens eenig berigt omtrent de spijzen onzer Voorvaderen, waaromtrent meer breedvoerig wordt gehandeld in de Historische Avondsonden van VAN WIJN, en in C. DE KONING L. D. Z., Voorvaderlijke Levenswijze. — Wij zien er voorts uit, dat, althans toenmaals, de seizoenen niet zeer veel van de tegenwoordige zullen hebben verschild, daar, blijkens deze Memorie, op den 16^{den} Julij ene ben karsen tot dezen maaltijd is geleyerd.

PLAAT XII. N°. 37.

Edele Hoochgeleerde Eersame wijze ende discrete bezondere goede vrienden, Wy verstaen dat eenighe als last hebbende van u lieden, heur zouden vervoirderen de Heerlickheyt van Odijsk teghens de Costumen ende Usantien tot noch toe geploghen (*) ende teghens de priuilegien der voorst Heerlickheyt onder haere contributie te houden, alsoe ghijlieden vult de Requeste die u bij den Schout aldaer sal gehantreijckt worden, sult moghen vernemen, Ende alsoe deselue Heerlicheyt onsen Heer ende broeder den Prince van Orangien ende onse suster van Orangien als Graue endé Grauinne van Bueren Is toecomende, ende wel redenen Is dat deselue als wesende kinderen van zulcken vader die dese Landen heure vryheijt verworuen, ende omme deselue te maintainieren den doot geleden heeft, In heure priuilegien, zoë nijet gebetert, ten minsten nijet vercortet en worden; soe versoecken wy u lieden hier mede wel vriendelick dat ghy op de voorst Requeste wilt letten,

(*) Aangenomen, in gebruik of vastgesteld.

ten, ende zulk daer inne doen versien als ghy In de redelickheyt zult bevinden behoirlick te wesen, Ende zal ons daer an zeer aenghename vriendschappe geschieden, Hiermede

Edele Hoochgeleerde Eerfame wijsse ende discrete bezondere goede vrienden, zijdt Godt beuolen, Geschreuen binnen Utrecht desen 26^{en} Augusti 1586.

Maurits geboren Prince van Oraengien Graue van Nassau, Marquies van der Vere ende van Vlissingen,

U Lieder zeer goede vriendt
tot uwen dienste

Maurice de nassau

Van de onderscheidene brieven van den dapperen MAURITS, die door zijne manhaftige krijgsverrigtingen zoo veel dienst aan het Vaderland bewezen heeft, oordeelden wij den tegenwoordigen ter mededeeling te moeten uitkiezen. De welverdiende lof, welke hier aan de nagedachtenis van den godvruchtigen en deugdzamen Vader WILLEM wordt toegeswaaid, maakte denzelyven in ons oog belangrijk.

Deze brief is, ten jare 1586, geschreven aan de Regering der Stad Utrecht, alwaar LEYCESTER vele vrienden had, die Oranje en het Vaderland geen goed hart toedroegen. Zij schenen daarvan eene proeve te hebben gegeven, door de Heerlijkheid Odijk onder hunne contributie te houden, in verkorting van het regt, toekomende den kinderen van Prins WILLEM DEN EERSTEN, wiens verdiensten,

zoo het schijnt, aan hen moesten herinnerd worden, ten einde hen daardoor tot een billijk en regtvaardig gedrag over te halen.

Begeren onze jeugdige lezers het leven van MAURITS na te zien: zij kunnen hunnen weetlust bij eene overgrootte menigte onzer Geschiedschrijvers voldoen. In het Vaderl. Woordenboek, D. XXII: bl. 301 en volg.; in de Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen, D. IX. bl. 131 en volg. en bij anderen; vindt men hetzelfde in het kort bijeen getrokken.

PLAAT XIII. N°. 38.

Wy Dienaeren der Ghemeinte Jhu Chri (*Jhesu Christi*) hier ondergescreuen soe van der Duitschen als van der franchoussen tale, bekennen met dit onsen hantschrift van dit tegenwoordighe vierendeel iaers stipendiums verschenen den eersten Augusti anno 88 (1588) van den Heeren Kerckmeesteren ten vollen betaelt te weesen, mitsgaders oock vā alle voorgaende verscheinen terminen des wij derselighen der goeder betalinghe bedancken. Toirconde van deesen hebben wij dit teghenwoordighe een ijeghelick besonder met onse naemen ondergescreuen. Actum den 4 Augusti 88 (1588) stilo nouo (*nieuwe stijl*)

Johannes Ambrosius Dienaer
binnen Amsterdam
Euerard Hornius
Johannes Kuchlinus
Petrus Plancius
Joannes Hallius
de la Greue

D

De

De hier bovenstaande kwijtschelding of kwitantie, geschreyen in het jaar 1588, wegens den ontyangst van een vierdedeel jaars traktement, is daarom van belang, om dat zij de onderteekeningen draagt der zes eerste Predikanten, welke na de hervorming van Amsterdam, in 1588, aldaar, het Leeraars-ambt, in de Nederduitsche en Fransche Hervormde Gemeenten, hebben waargenomen. KUCHLINUS en PLANCIUS zijn van dezelyen het meest bekend. De laatstgenoemde vervaardigde vele zeekaarten. Op zijne aanrading werd de eerste scheepstogt door het Noorden naar China beproefd; terwijl de schepen, naar de Oost-Indiën bestemd, den weg, door hem op zijne kaarten aangewezen, volgden. Hij was, bij gevolg van tijd, een heftig tegenstander der Remonstranten, waaryan eene ontmoeting tusschen hem en VITENBOGAARD, bij gelegenheid van het ten doop aanbieden van een kind, door den laatstgenoemden, ten proeve kan verspreken. In het laatst van zijn leyen werd hij mede benoemd onder de reviseurs of overzieners der nieuwe vertalingen van den Bijbel, en overleed, in hoogen ouderdom, in het jaar 1622. Zie oyer hem Vaderl. Woordenb. D. XXIV. bl. 23—26. Vaderl. Hist. D. IX. bl. 140. WAGENAAR, Besch. van Amsterdam, in folio, 1^e. St. bl. 407, 432, 3^e. St. bl. 219. BRANDT, Hist. der Reform. en anderen.

PLAAT XIII. N°. 39.

Monst Luchtenburch, Alsoe ick geïnteresseert ben in de betalinge van de verpondinge van middelharnis sal UE gelieven myn met een cleyn memoricke te aduerteeren hoe het staet mette betalinge van (*van de*) zelue vpondingen, ten eynde die Ingelanden op te aenstaen (*aanstaande*) reckenin (*rekening*), die binnen weijnich dagen gedaen sal werden, daerop behoirl (*behoorlijk*) moegen letten hyer mede beuele ick UE den heere den
x^{en} novemb 1611

U E dienstwillige

J. van Oldenbarnevelt.

Het bovenstaand briefje is geheel geschreven door JOHAN VAN OLDENBARNEVELD zelve; een man, die, reeds in zijne jeugd, gedurende het beleg van Haarlem, de zaak des Vaderlands met de wapens in de vuist verdedigde; die, vervolgens, als Staatsman, gedurende den tijd van twee en veertig jaren, in de hagcheliijkste tijdvakken, den lande getrouw en eerlijk diende, en eindelijk, in het jaar 1619, ten tijde der toenmaals zoo ver gedreyene godsdienstige en staatkundige oneenigheden, in 's Gravenhage, werd onthalsd. 's Mans nagedachtenis is in onze dagen de grootste hulde

D 2

toe

toegebragt, door het Besluit van onzen geëerbiedigden Koning, volgens hetwelk het standbeeld van dezen grijzen Staatsman, nevens dat van anderen, in de Vergadering der Staten-Generaal zal worden geplaatst. Men zie over hem: Vaderl. Hist. D. VI, VII, VIII, IX en X, op menigvuldige plaatsen. Vaderl. Woordenboek, D. XXIII, bl. 215—252. Levenbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen, D. II, bl. 246—284. SCHELTEMA, Staatk. Nederl. D. II. bl. 156, 157, en anderen. Ook gaat zijne levensbeschrijving afzonderlijk uit, en wel, in quarto formaat, gedrukt ten jare 1648, en in octavo, gedrukt te Rotterdam, 1670.

PLAAT XIII. N°. 40.

Al wie uit lust het quaad bedryft,
De lust vergaat, maar 't quaad dat blyft.

't Is al goed, wat hy doet, dien men bemint.
't Is al quaad, dien men haat, wat hy begint.

Het gaat u aan, als gy ziet staan
Al in den brand uws naastens wand.

Die tyt heeft en tyd laat glyen,
Sal zyn leven niet bedyen.

Ziet noit op geen hoger staat,
Kieft geen groter medemaat.

Zo is de eer, de staat en 't goed,
Niet anders dan een eb en vloed.

Wij trokken de bovenstaande zedespreuken uit een geschreyen boekje, inhoudende historïesche aantee-ningen, zin- en zeda-spreuken, van welke een groot gedeelte hunne betrekking hebben tot de on-lusten in Kerk en Staat, in de jaren 1618 en 1619, omstreeks welken tijd dit boekje is ver-vaardigd.

PLAAT XIV. N°. 41.

gedenckwaardige
Seltfame ende merckelicke
ouderdom
van man ende wijff

tot Delft in Hollandt int iaer 1605 ghestorven,
die t samen in echten staet gheleest hadden

L x x v iaeren

van de Magistraet op stadts kosten begraven

Alsmen dusent ses hondert ende vyff heeft gheschreven
Den enentwintichste Januy (*Januarij*), weerdich
te verklaren,

Heeft Antonis Corneliszoon de werelt begeven,
Als hy die beleest hadde een meer als hondert iaeren
En Meynſgen Huyghen, syn huyfvrout, most oock
van hier varen

weijnich (Drie) uyren nae hem, negenentnegentich
iaer out:

Hy van Lis, en sy van Hillegom, ghebooren waren

D 3

Wet.

Wet'lick over de vyff en tzeventich iaren ghehoudt :
 Syn beyd' op den twe en twintichsten (in alder eenvoud)
 Door laste des Magistracts, die haer consent daer
 toe gaeven,
 Ter eeren haer ouderdom, die soo langh waren getrouwt,
 Binnen Delft overluijdt, end' in de nieuw Kerck begraven,
 Drie rijke wond'ren mercktmē in dees twe arm
 van haven,
 Dar's, datse beyd dees weldaet hier hebben ver-
 worven ., syn:
 Soo langh gheleest, lang ghehout, en ghelyck ghe-
 storven sijn.

In eene verzameling van stukken, afgeschreven door PETRUS SCRIVERIUS, vonden wij het bovenstaand stukje, hetwelk wij, uit hoofde van deszelfs inhoud, oordeelden een plaatsje te moeten inruimen. SCRIVERIUS, wiens gewone handteekening wij hier bijvoegen, maakte zelve betere verzen, zoo als uit zijne in het licht gegeven Gedichten kan blijken. Hij heeft zich beroemd gemaakt door zijnen Laurekrans, ter eere van KOSTER, en door verscheiden andere werken ter opheldering der Vaderlandsche Geschiedenis en Oudheid, waartoe hij eenen aanmerkelijken schat van stukken had opgezamelt. Het door hem uitgedacht middel, om aan HOGERBEETS en DE GROOT, in hunne gevangenis op Loewestein, berigten te doen toekomen, getuigt van zijne scherpzinnig- en schranderheid. Hij overleed in het jaar 1660, in den ouderdom van tachtig jaren. Zijn leven is geplaatst voor de uitgave van zijne Gedichten van 1738. Zie voorts
 Va-

Vaderl. Woordenboek, D. XXVII. bl. 14—17 en
anderen.

PLAAT XIV. N°. 42.

Het roomfche raethuijs ftondt
op diamante ftijlen
doen t overout gezach
van bondelen en bijlen
Cornelis Tacitus eerbiedichlijk befcheen,
daer met den tabbaert aen
hy naer den raedt quam treen,
geen kooper beelt hem aff
foo leevend als zyn bladen
met weerelts wijs gefarnt
en fprecken rijk geladen
met regelen van Staet
welfpreeckentheijt gepropt
met wijfheijt Heerelijck
en bondich en beknopt

I. Vondel

*Aan wien onzer jeugdige lezers is de Vader
der Nederduitfche Dichtkunde, de onfterfelijke
JOOST VAN DEN VONDEL onbekend? Aan hem, zijn
wij het bovenftaand bijfchrift op eene Medalje van
KORNELIS TACITUS verfhuldigd; het is, in felling
verbeterd, geplaatst in zijne Poëzij. Het leven
van dezen grooten Dichter, welke, te Amsterdam,
in het jaar 1679, in den hoogen ouderdom van*

een en negentig jaren overleed, is meer dan eens afzonderlijk uitgegeven, en voorts te vinden in de Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen, D. I. bl. 306—322. Vaderl. Woordenboek, D. XXIX. bl. 313—326. Zie ook WAGENAAR, Beschr. van Amsterdam, in folio, 1^e Stuk, bl. 93, 96, 487—492, 496, 502, 503, 507, 514, 517, 591, 664; 2^e Stuk, bl. 117, 3^e Stuk, bl. 245, en anderen.

PLAAT XV. N°. 43.

Edele mogende Heeren

Myn Heeren, dese overstaende is copije mijner missive aen Haere Ho. mog. (*Hoog Mogende*) en alsoe ick aen uwe Ed. mog: sonderlinge niet anders en hebbe te verwittigen, sal het derselve voor avijs van onssen aenlegh moghen strecken en ick sal blijven

Mijn Heeren

Uwer Ed: mog:

Onderdaenige dienaer

Laurens Reael

Int Eijlant Wicht desen 29^{en}
Decembrijs 1626.

LAURENS REAEL, een zeer verdienstelijk man,
aanschouwde het eerste levenslicht te Amsterdam op
den

den 22. October 1583. Zijn Vader, LAURENS JACQESZOOM REAEL, is in de Geschiedenis der Stad Amsterdam met lof bekend, wegens zijne ijverige pogingen ter verkrijging en bevestiging eener godsdienstige en burgerlijke vrijheid. LAURENS REAEL, maakte zich in de meeste vakken van wetenschap bekwaam. Hij beoefende, met goed gevolg, de Nederduitsche en Latijnsche Dichtkunde. In de Zeevaart- en Wiskunde had hij aanmerkelijke vorderingen gemaakt. Zijne Observatiën over den Magnetsteen, leveren daarvan de bewijzen op. Maar vooral waren het zijne bedrijven als Krijgs- en Staatsman, welke hem den grootsten roem deden verwerven. In het jaar 1611, vertrok hij als Commandeur van vier schepen naar de Oost-Indiën; herwon en bevestigde aldaar onze verlorene bezittingen; en werd, in 1616, ter belooning van zijne onmiskenbare verdiensten, met eenparige stemmen, tot Gouverneur-Generaal benoemd. Later (1626) werd hij als Gezant van dezen Staat naar Londen gezonden, alwaar de Engelsche Koning hem tot Ridder sloeg. Naderhand vertrok hij in gezantschap naar Denemarken. Op zijnen terugtogt leed hij schipbreuk, werd door de Keizerlijken gevankelijk naar Weenen gevoerd, doch eerlang wederom ontslagen. Hij diende vervolgens zijne geboortestad in onderscheidene betrekkingen; overleed op den 10. October 1637, en werd algemeen betreurd. — Hij schreef den bovenstaanden Brief aan de Gecommitteerde Raden te Middelburg in het jaar 1626.

Zie over hem: Brieven van P. C. HOOFT. Vaderl. Woordenboek, D. XXIV. bl. 91. Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen, D. X. bl. 76 en volg. WAGENAAR, Amsterdam, in fo-

lio, 2^e. St. bl. 103, 3^e. St. bl. 210; maar vooral SCHELTEMA, Geschied- en Letterkundig Mengelwerk, 2^e. St. bl. 57—124.

PLAAT XV. N°. 44.

MynHeer.

Ick hoop de Heren Gecom̄ (*Gecommitteerde*) Raeden onsen brieft ontfangen hebben, waer in wy Haer Ed. Mog. berichten, hoeveel Corps de gardes dat snachts en daechs binnen Heusden beset werden, en dat dien volgens den Commys van torf (*turf*) sal werden versien, en belast die, volgens Haer Ed. mog. vorige aenscryvens, aen de selve, wt (*uit*) te deylen, nu compt der by, dat, vermits dit harde weer, ick van myn comp: (*compagnie*) peerden, alle nacht de helft oock laet waecken, daer dan oock noch torf voor sal moeten geleverd werden. Ick heb oock verfocht aan den Heer van Heemstede, Haer Ed. Groot mog: de swackheyt van het guarnisoen te remonstreren en te versoecken dat het selve, door eenige binnelantse Comp: soude mogen versterct werden, te meer dewyl de spaense int Quartier van Antwerpen, Graeffscap Hoochstracten, en Lant van Turnhout, Haer Winterquartier genoomen hebben, en daegelycks meer troupen by Haer crygen, en wert gemompelt dat se blyd souden syn, ons enen quaeden tour te kunnen spelen, om Haer te revengeren van het ongelucky dat se claegen, dat Haer, van onsen Staer, dae-

daegelycks wert aengedaen, ick souder selver om in den Haech gekoomen syn; maer is myn iets nootfaeckelycks voor gekoomen; waerom ick een keer naer aernhem moet doen. Jek bidt UEd. myn eens te willen advyferen, wat der op geresolveert wert, en hoe lang U E. meynt dat de Staeten by een sulen blyven, en wilt toch aen de Heren Gecom. Raeden recommanderen, dat wy van torf versien werden. Hiermede blyve soo lang ick leef

Myn Heer

UEd. dienstwilligen, en gans
verplichten dienaar

J. van Wassaer.

Utrecht, met haast, desen 10 Jan. 1652.

JACOB VAN WASSENAER, Heer van Obdam, geboren ten jare 1610; is in onze Vaderlandsche Geschiedenis, als Staatsman zoowel als Krijgsheld, bekend en vermaard. In meer dan eene onderhandeling door dezen Staat geplaatst zijnde, slaagde hij gewoonlijk in zijne bezendingen. In het jaar 1653 tot Luitenant-Admiraal verheven, deed hij, in die betrekking, onderscheidene togten ter zee. In het jaar 1665 's Lands vloot, onder zijn opperbeyel als Luitenant-Admiraal-Generaal, in zee geloopt, en met de Engelsche vloot slaags geraakt zijnde, sprong zijn schip, de Eendragt genaamd, vier en tachtig stukken geschut voerende, door eigen buskruid, in de lucht. Het lijk van dezen Zeevoogd werd niet gevonden; echter is voor hem, op lands

kos-

kosten, in de Groote Kerk in 's Gravenhage, eene Graftombe opgericht. — Hij schijnt den bovenstaanden brief, in het jaar 1652, geschreyen te hebben, in de hoedanigheid als Gouverneur van Heusden, welke waardigheid hij bekleedde. Deszelfs inhoud is voor onze Geschiedenis van eenig belang: men ziet uit denzelyen, dat men, nog geen vier jaren na onze vrijverklaring door den Koning van Spanje, reeds wederom beducht scheen voor eenen aanslag van dien Monarch op onzen Staat. — Zie voorts: Vaderl. Historie, D. XII en XIII. Vaderl. Woordenboek, D. XXX. bl. 310—321. Levensbeschr. van Nederl. Mannen en Vrouwen, D. II. bl. 316—331. SCHELTĒMA, Staatsk. Nederland, 3e. Stuk, bl. 447—449.

PLAAT XVI. N°. 45.

Monfr. Onseel

U. L. Missive van den 8^{en} deser loopende maent, met het Oxhooft, endē vaetgen witte, endē roode wijn, sijn mij ter behoorlijcker tijdt wel toegecomen, en gaet hier nevens, in voldoeninge van dien, de somme van drientachtich car. gl. (*carolus guldens*); Waarmede U. L. bevelen (*bevelende*) in (*in de*) bescherminge Godes, sal blyven.

U. L. goede vrunt

Johan de Witt

1655.

Haegē den 14^{en} Julij

1655.

Dit briefje is geheel geschreven en onderteekend door JOHAN DE WITT, een man, die, als Raadpensionaris, in 's Lands geschiedboeken zoo zeer is bekend, dat het overtollig zoude zijn, iets meer van dezen beroemden Staatsman, Wiskundigen en Uityinder te melden. Hij ontving het eerste levenslicht in het jaar 1625, en werd, nevens zijnen broeder, CORNELIS DE WITT, in het jaar 1672, in 's Gravenhage, op eene beklagenswaardige wijze omgebragt. Zijne verrigtingen zijn in het XIIe, XIIIe en XIVe Deel der Vaderl. Historie en door anderen, te boek gesteld; terwijl zijne levensbijzonderheden in het XXXIIe Deel van het Vaderlandsch Woordenboek, bl. 209 en volg. en elders zijn opgeteekend.

PLAAT XVI. N°. 46.

Monsieur Antonides

Om dat mijn drucker de voorreden begint te drucken en overslag van de rest maekt, wenste ick wel te weten hoe groot of hoe veel regels het gedicht omtrent sijn sal, 't geen versoeck UE my gelieft te laeten weten, houde een half vel aen weersyden daer toe open. vaert wel

N. Witsen.

Nr-

NICOLAAS WITSEN, *Burgemeester van Amsterdam, een zeer beroemd Staatsman en Gelcerde, de vriend van CZAAR PETER den Eersten, bekend door zijne Aloude Scheepsbouw en Noord- en Oost-Tartaryen, werd geboren te Amsterdam, tusfchen 1640 en 1650, en overleed aldaar ten jare 1717. Hij fchreef dit briefje aan den voortreffelijken Dichter JOHANNES ANTONIDES VAN DER GOES, die hem een Lofvers op zijnen Scheepsbouw had toegezegd, hetwelk dan ook voor de uitgave van dat werk van 1670 is geplaatst.*

NICOLAAS WITSEN, vinden wij vermeld in de *Vaderl. Historie, D. XV en XVI. Vaderl. Woordenboek, D. XXXII. bl. 246 en volg. WAGENAAR, Beschrijving van Amsterdam, in folio, 1^e Stuk, bl. 239, 240, 661, 668, 673, 676, 695, 697. SCHELTEMA, Staatkundig Nederland, 2^e D. 2^e St. bl. 505—508. SCHELTEMA, Peter de Eerste, op menigvuldige plaatsen, en bij anderen.*

En JOHANNES ANTONIDES VAN DER GOES, Vaderl. Woordenboek, D. IV. bl. 1187. LA RUE, Geletterd Zeeland, bl. 231—234, 245. J. DE VRIES, Gefchied. der Nederd. Dichtkunde, bl. 269 tot 278 enz.

PLAAT XIV. N°. 47.

De Suppl^{te} (*Supplianten*) fullen haer op nieuws hebben te adresseren aan de heeren Scheepenen,

alfoo bij haer Eed. Agtb. (*Edele Achtbare*) by Provisie, is geconsenteert, dat sy, Aeltje Jans, soude Blyven tot naeder ordre deesen 31 xber (*December*) 1670, in Amsterdam.

Gerard Hasselaer.

GERARD HASSELAER, die ten jare 1621 werd geboren, bekleedde in zijne geboortestad Amsterdam, van tijd tot tijd, de aanzienlijkste posten. In het jaar 1670, toen hij de boyenslaande dispositie op een verzoekschrift eigenhandig schreef, was hij Hoofd-Officier; hij had, in dit jaar en vervolgens, nevens anderen, het opzigt over het maken der groote schutsluizen in den Binnen-Amstel. Twee jaren later, en wel in het angstvallig jaar 1672, in den nacht tuschen den 28 en 29 Junij, de ronde langs de wallen doende, ontfing hij, bij die gelegenheid, door het ongelukkig afgaan van het geweer van een' op schildwacht staanden burger, een schot in de dije, waaraan hij lang kwijnde, en omstreeks een jaar daarna overleed. Zie *Vaderl. Hist. D. XIV. bl. 204.* WAGENAAR, *Beſchr. van Amsterdam, in folio, 1^e Stuk, bl. 612, 621, 629.* *Vaderl. Woordenboek, D. XX. bl. 463.* SCHELTEMA, *Staatk. Nederland, 1^e St. bl. 431, 432.*

~ ~ ~

PLAAT XVII. N°. 48.

Generale Instructie ende ordre van de Gedepten (*Gedeputeerden*) ende Gevolmachtichden van de Hoogh mogende Heeren Staten Generael der Vereenichde Nederlanden op s Landts Vloote, met advis ende goetvinden van den Lt. Admirael de Ruijter gearresteert voor de Hooft Officieren, Capiteijnen ende Commandeurs van dezelve Vloote, daer nae sy haer in d'aenstaende Expeditie bataille off rencontre met den vijandt sullen hebben te reguleren.

Eerstelijck wert Ernstelijck gelast, dat int uijt off in Zeijlen van eenige Zeegaten, de cleijne Schepen, de groote uijt de Zeijlen moeten blijven, ende deselve achter aen volgen, om, off de groote Schepen aen de gront quamen te sitten, haer altoos te connen affisteren, op dat deselve groote Schepen gevoechl. (*gevoechlijk*) in Zee off binnen mogen geraecken, Ende wie contrarie doet sal arbitraal (*arbitralijk*) gestraft worden.

Ende alsoo enz.

En off het gebeurde (dat Godt wil geven) dat so een vijantlijk Oorlogh Schip, ofte Schepen veroverden, sal het Schip ofte Schepen geschut, en

ende de præmien, daertoe by haer Ho: mo: (Hoog mogende) gestelt by den veroveraer, ofte veroveraers met haer Scheeps-volck alleen genooten worden, Conform het placaet daer op bij de hooggemelte haer Ho: mo: geëmaneert den 10^{en} martij 1667, ende gerenoveert den 14^{en} April deses Jaers

Aldus gedaen ende geordonneert int s' Landts Schip de seven Provincien desen 9^{en} may 1672.

C. De Witt.

michiel Ad ruijter

Deze Generale Instructie voor de Vloot van Nederlands Staat, door twee zeer beroemde mannen onderteekend, is vervaardigd in het merkwaardig jaar 1672, toen deze Staat, in oorlog zijnde met Frankrijk, Engeland, den Keurvorst van Keulen en den Bischoep van Munster, in eenen zeer benarden toestand werd gebragt. De kloekmoedige DE RUIJTER handhaafde op eene mannelijke wijze onze onafhankelijkheid ter Zee. 's Lands Vloot, met den meesten spoed gereed gemaakt, stak voor het einde van April in Zee; zij was een en negentig Schepen en Fregatten van oorlog sterk. Op den 7. Junij geraakte zij met de vereenigde vijandelijke vloot slaags. De nacht maakte een einde aan het geyecht, hetwelk van wederzijde aan vele dappere mannen het leven kostede, waaronder de Luitenant-Admiraal WILLEM JOSEPH VAN GEND, en de Engelsche Admiraal MONTAIGUE, geteld werden. Hollands alou-

E

de

de zee-roem werd daarbij bevestigd, den vijand op nieuw ontzag ingeboezemd en de grond tot 's Lands redding uit den gevreeden nood gelegd. DE RUIJTER en CORNELIS DE WITT, (de laatstgenoemde gevolmagtigde van de Staten op de vloot,) onderteekenden deze Generale Instructie, van welke wij, als te uitgebreid zijnde, slechts het begin en slot mededeelen, en die ten regelmaat moest versprekken voor het te houden gedrag der Scheepsbevelhebberen, bij het uitloopen der Vloot en het ontmoeten van den vijand. — De daarop gevolgde en door ons zoo even aangestipte Zeeslag, is door velen te boek gesteld, onder anderen door WAGENAAR, in zijne Vaderl. Historie, D. XIV. bl. 23—26; door BRANDT, in het Leven van DE RUIJTER, in folio, bl. 647—676, en door anderen; terwijl voorts de levensgeschiedenissen van DE RUIJTER en C. DE WITT, te vinden zijn, behalve in de reeds gemelde Vaderl. Historie, en het opgegeven werk van BRANDT, in het Vaderl. Woordenboek, D. XXV. bl. 233 en volg. D. XXXII. bl. 324 en volg. en bij eene menigte andere Schrijvers.

Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.

Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.

Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.

Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.
 Q Z C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z 3 3.

A A A A

B B B

C C C

D D D

E E E

F F F

G G G

H H H

I I I

K K K

L L L

M M M

N N N

O O O

P P P

Q Q Q

R R R

S S S

T T T

V V V

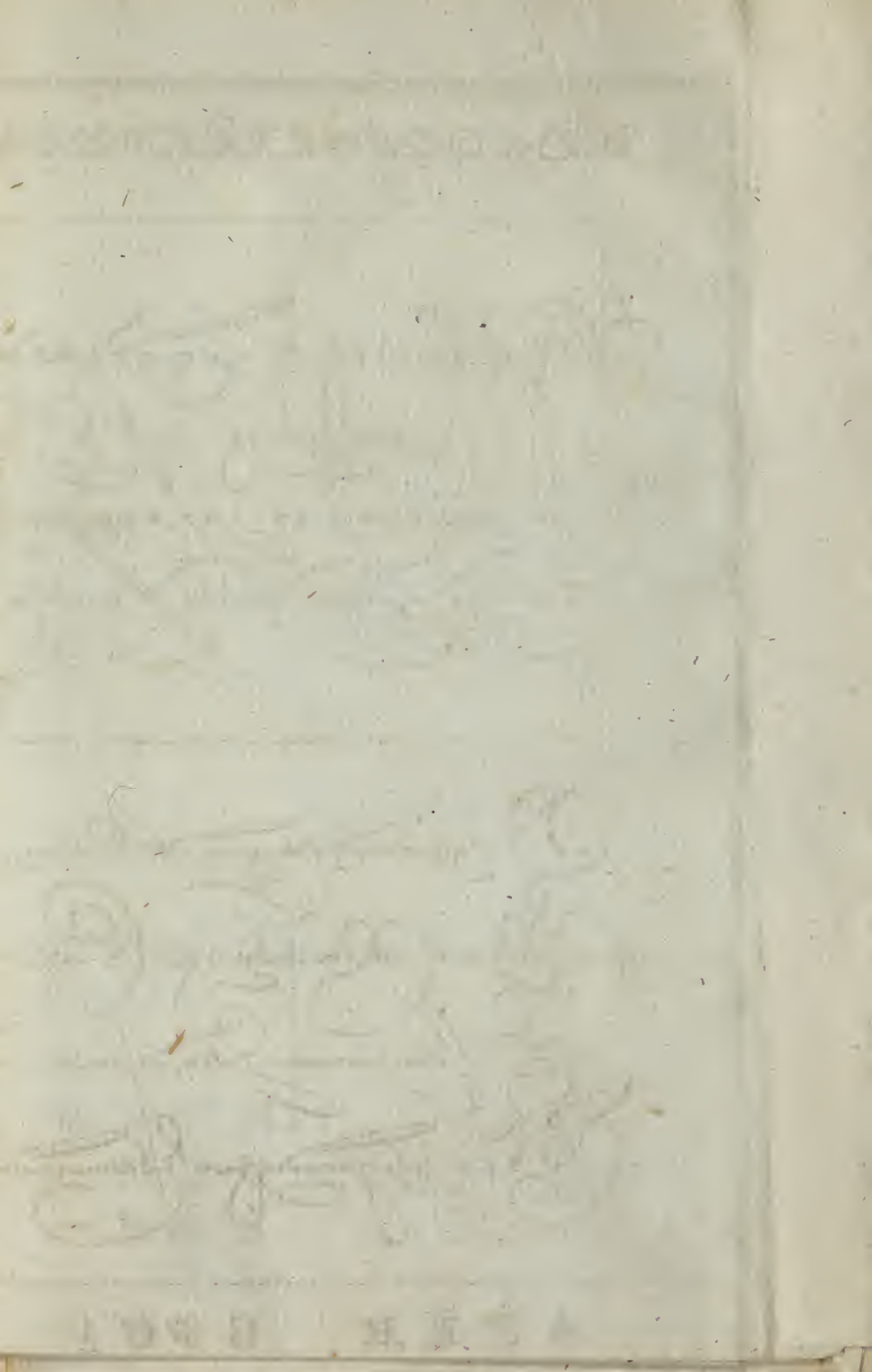
W W W

X X X

Y Y Y

Z Z Z

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Dan so's breed tot breedrede hooch gheboen
 Met oide van d'assen noch groet van goede
 En grote saken heeft hi wiken sporen
 En mer toe hi met oefte reeth groeten spoede
 In v'lacdrich d'ar nam hi sijn beghinssel
 De de roonstomink te bruyghe lach ghecoft
 Al daer beynep hi groet ondravmsel
 Al had betel gelaten ghebeest dan soe beproeft

Vader onse
 die biste in de hemelen
 ghehelelyc si dine na-
 mie roecome moerdij
 rike dijn v'ille ghesae
 ind eerden als inden
 hemel. ghis ons hude
 onse daghelies v'oor
 en vghit ons onse sonne
 als wi den ghene deen
 die ons sculdenaersy
 en en laet ons niet lei-
 den in becoringhe mer
 vlosse ons van allen
 quade Amen.

Wacht dattet hie ons niet en
 beswoerde en bedruete
 so en sonder gheen hie mo ghe
 hie so en nee dat hie en v'ulde
 teghen oerdrich sijn so bienghe
 si den menschen die eghet coe ende
 fercheit mer wanner si ouer sijn
 en mensche verwonne heeft soe
 hauer diemische groete v'ulscap
 van binne hie hauer een coere
 bitterheit mer en l'aghe suete
 hie die ghevoerde drucke te
 hie v'ewinnde coorse v'ant
 ude en bienghet ene m'ische daer
 we dat hie en voersvoet lut
 tel atz of deyn rehesie wesen

Ier beghint dat
 spiegel der men-
 scheliker behoude-
 nisse In welcke op-
 baer wert die val-
 le d' mensches
 En die manier d'
 wedermaken ghe
 In desen spiegel so mach een man mer-
 ken. om wat saken wil. die sepper alre-
 dinghen. den mensche ghesapde heeft

At die here sprac alle de
 te woerde. ich en die hee-
 dij god die di gheleue hebbe v'ie-
 lande van egypte vanden huyse
 des dienas [Wat ic r'ae gheboet]
Ou en sul's gheen vreemde
 gode hebbe du en sul's
 di gheen beelte make noch eghe-
 ghelkenullen die boue es nide he-
 mel en in derde benede noch v'ri-
 dien die in de water sij onse derde

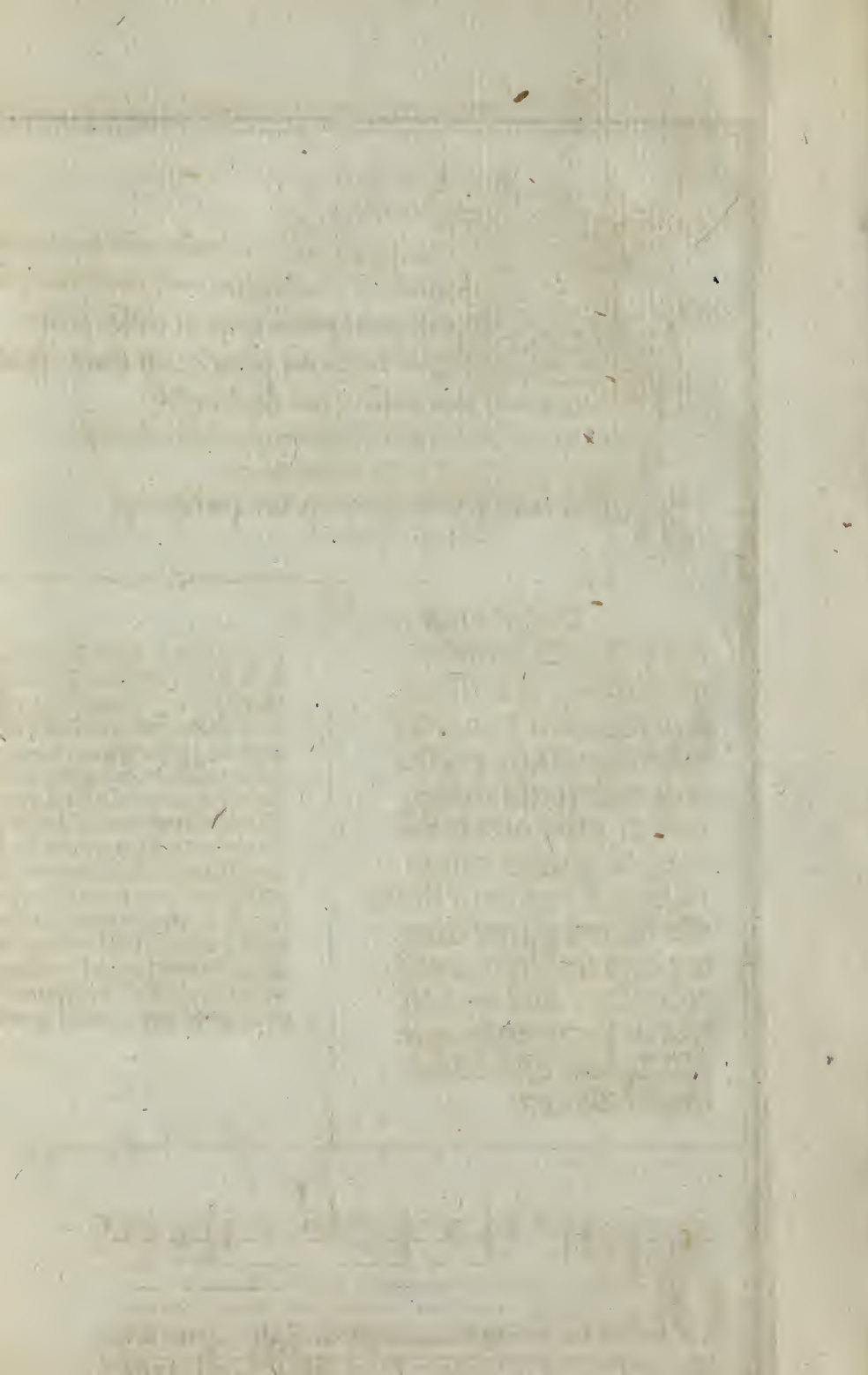
Die is van dat edle
 lane van cochaengen

One n'aghe is moinghande
 diene d'et in alle l'ade
 om dat lijff in de sondaghe
 hoert wat ic v'sal ghenaghe
 farqua l'acse in een lant
 daer ic v'com was en onbeant
 v'v moegdi hore wond groet
 wat god den lude d' gh'boet
 In dat lant te nese en te sijn
 sonder arbeit en sond' pijn
 die wort den lude wel verant
 gach pe man betaer lant
 dan dat lant van cochaengen
 die ydelt is bet' dan al sp'agen

Oegroet so si die magh soe daer god v'et n'aghe
 v'edich v'aghe den s'heest gebaere te kindekin al sonder
 of sond' pij dat weder v'ale den **O**egroet moestij die magh
 soe daer god v'et n'aghe v'edich v'aghe den s'heest gebaere te kindekin al sonder
 of sond' pij dat weder v'ale den **O**egroet moestij die magh

It een soylaghe in eenre haue toe amsterd' am w'f coe
 anderen seiden en w'orde drincende op een ander sap
 en h'e stede dede dat sonde hi half en half gheiden

It een soylaghe in eenre haue dat sal een do v'ber
 op sijn anchor hebben en w'et dat lijf niet en dede
 of daer stede bighe stede die stede sonde hi half b'eren

Wi florens graue van hollande en van brabant metten con alle den
genen die dese litteren zullen sien ende hooren dat wi hebben gegheuen florens onsen Heere onser
moey Bone veeren aldyt van herengowde Ben. johans vif van zwaren wiken was onse wooninge die
have was inde al dat land dat wi dat hebben heende assen des onder stie en maren daer dinnich/haf
stadde/ende al den gerechte en vicerie ende stipe die ons toe bestaen dat hie van ons holt te loze
enz.

Ende omdat wi willen dat diep dinc en gehorden inde gestede so hebbe wi dat
gesegelt met onsen seghele inde gebiden minen here Gernon graue van vlandren ende march
van namur. den abbe van middelburgh/ heren zaffen van ladekweke den here van vorn. den heren
van reghen. heren philippe van den poele/ heren bodewin cousin/ heren didenc van bredewode oerd
des/ ende anders onse man van zelant die alle hie over waren dat si hie ane hangen hare sigheyt
miten onsen. Do was gemaket ende becreuen te brugge van ons heren jaron. S. o. e. ach
ende sefack/ seondags na sente lukes dach evangeel

Ic florens van berfel onconde meeresen brune dat ic op al min goet minen her den graue van hallant
ghedonee hebbe staddoec te houden van den goede dat ic van hem hende en dat ic in minen wime te
scherhede van anderen goede han- hiecocht an bewiset hebbe also als min heren brief hout dien min
vif dat op hant. dese brief want ghescreuen in den jor onsen heren. op. cc. ende lxxxij. des sater
dachtes na onsen heren nyuare

Wi florens graue van hallant van zeland ende heren van brislarat metten
con alle den ghenen die dese litteren zullen sien of hooren lesen dat philips vif
graverelde onse balm van zuchallant voer ons grani ende dat onconde voer
ons dat die hemeraderen van rijder werd gheueret hebben met enen volken
winneste waer hem wat min. dwang smey dinc het faens dikes dat die
kende dinc samen sal op den ambooscheren ende ewelke op hem bliuen alle
sanden ambooscheren van viederliche ende dese lemminghe van onsen balm
ende die voorgheemede winneste dat die vofade hemeraderen van viederwede
ghewiset hebben alst vofar vhey es horden wi stede ende vafte. ende ghe
bieden ewelke vafte te horden. In onconde van dese brune Gheoghe
van ons hie jare. dwant twee hondert ende een ende negheonich
des dinc dach na hie viften inden hachre

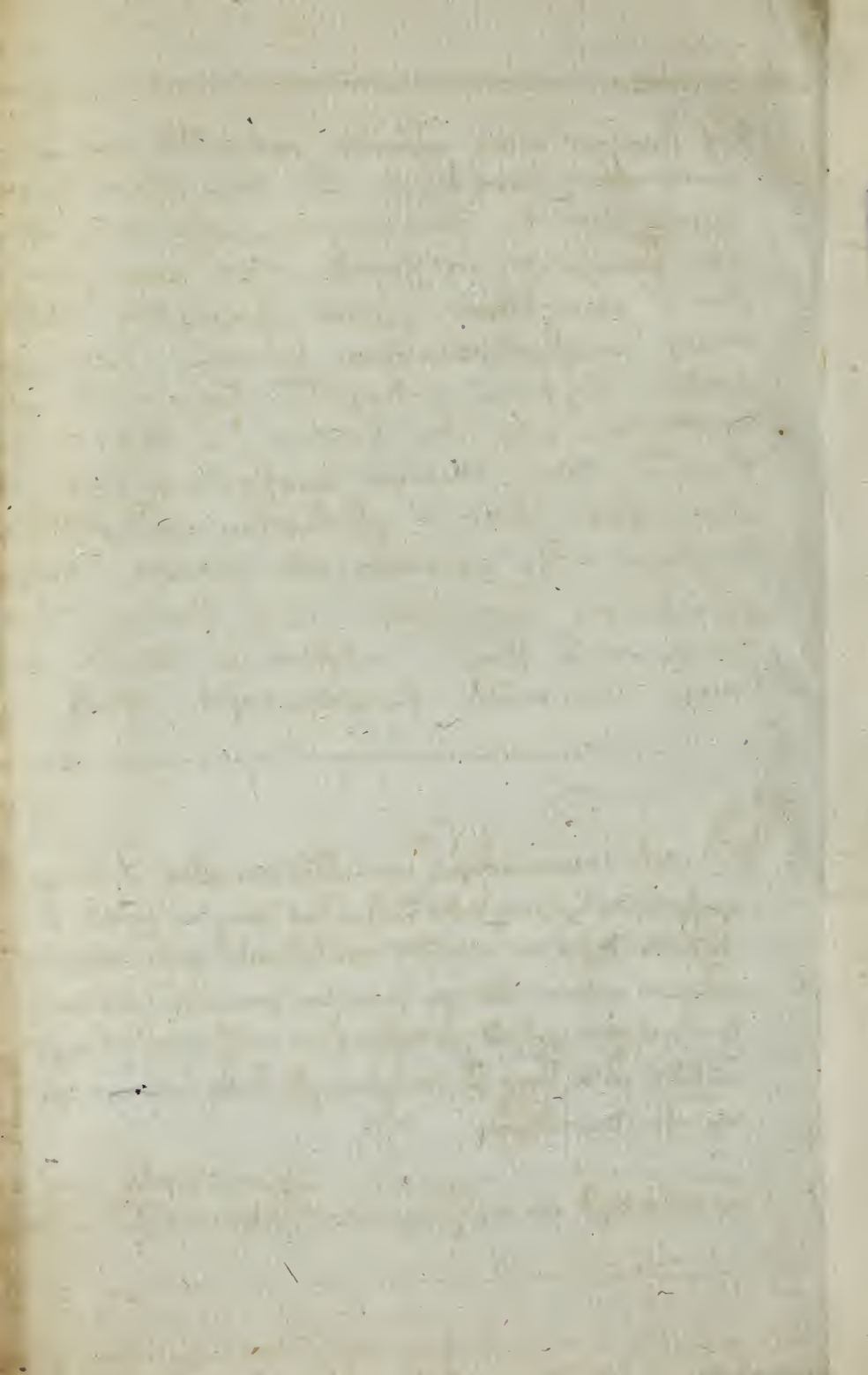
Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. It appears to be a letter or a formal document, with several lines of text visible. The handwriting is elegant and consistent, typical of the period.

Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. It appears to be a letter or a formal document, with several lines of text visible. The handwriting is elegant and consistent, typical of the period.

Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. It appears to be a letter or a formal document, with several lines of text visible. The handwriting is elegant and consistent, typical of the period.

Geluckte by goede ghedieny padermeere viden myn kintje in byen reuerent van honden van hollands van
ghedien en van vullens doen land allen kintje dat en ghelooft hebben en gheloue onsen kanten mede ghelooft
den vangeren van ontfoude alle wone dat zake dat hem pement die hi wone no of nimals hinton
of stotey wone en ontfoude dat by derhoof en vider wiche by onden monen en gheloue wone van daz gheken
dier of vany machte dat wip myn kintje daz in wone en bimen sulen en re beverde comen mit alle onsen
machte tot der mit toe dat hem behoof en viderne van daz zollen by onden ghelooft mede my sinconde deson
vane vangeren met onsen gheloue vangeren tot vangeren del nimenrecks no alle ghelooft dat my
wone onden kint en alle en gheloue

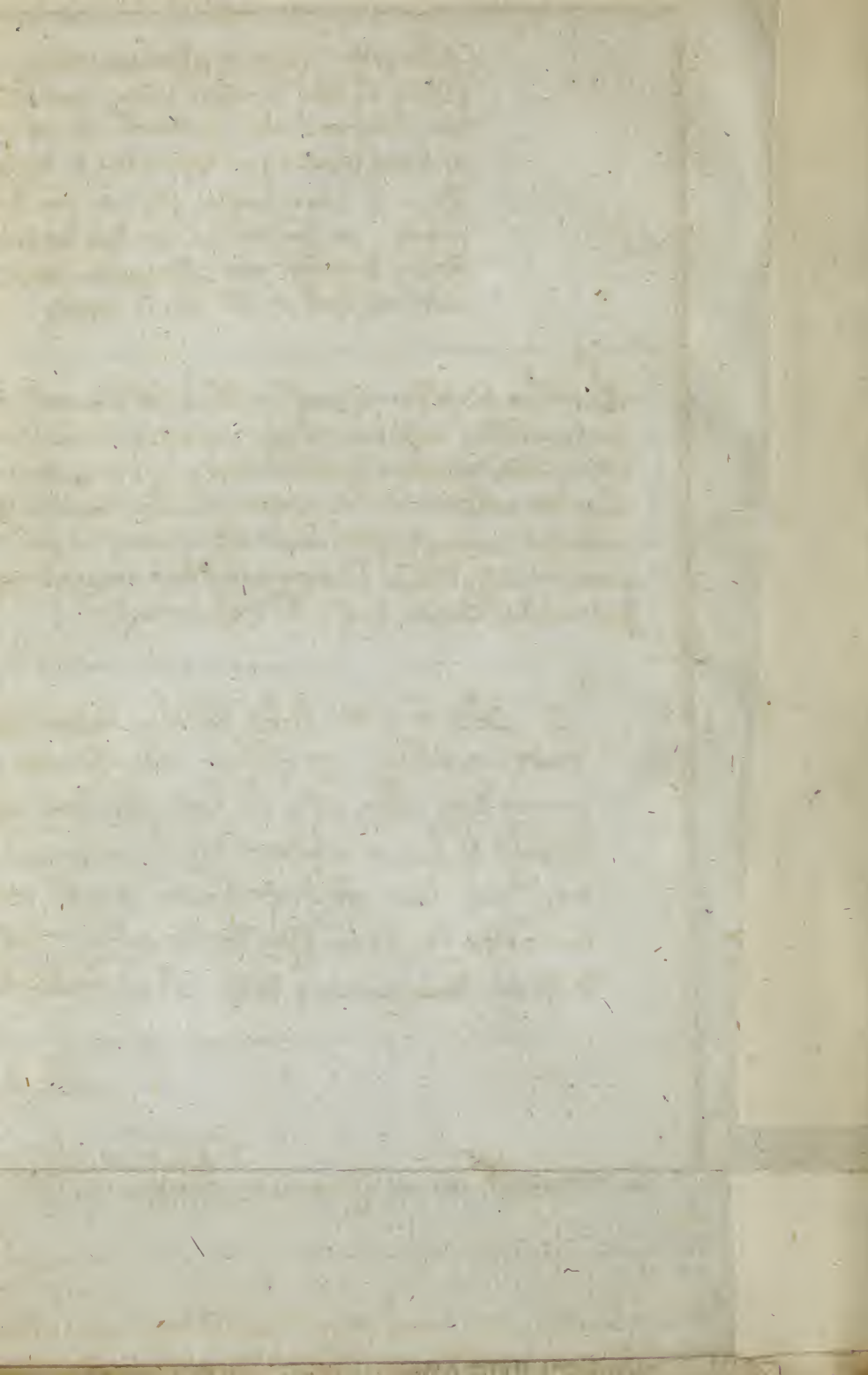
8. En van Chasakon - Arme van Dons - he van auefies van de aumont van Ouenhoue en Vander Bouders Doey con allen liden dat en
 vort men en van onse nannelinghe gheloeft hebben en gheloue in goeden twullen onsen leue gheuenullen nene den hee van moeteoor de dat
 vme Tadelood honden sulley en dael quiten van allen bor Waterden ghelueften die hi mer ons gheloeft heeft en bezeghet met sine ghel.
 alre dert en vome van vier duseft franden daer die lombard de van Dordrecht onse brue af hebben die hi me de bezeghet heeft en fullene
 ontheffen van loofthelde somer roth of geade die hem in enghen nannen daer af comen mach pondeer enich verbred of at gheeft In
 oronden dert brue en onsen reghel vuer den ghehanghen n. Es gheuen op onsen cartele tpe enhoue des anden dages in Junio. In
 daer ons hee Dufent dach onde. Es en racht n.

Ic datte by der kerke he' by heet doe hand alken liden dat ic gheleest hebbe en gheloue in
 goeden trouwen. den he' by mensoerde minen dachten siddes te honden contheffen en wort te
 quiten by alken cost en sante die huy wone of comen mach also by liden alminich men
 bodische sulvers of sants die hi mer and en mer anders minen borghen in ons opene brieue
 van Jaer lane gheleest heeft den kinde des dekens en des ghemeynen capittel by sinre pers-
 onenchte in kennisse der waerheit besegelt met minen seghel ghagheue ons jaer ons hand
 desent driehontent dacht en naechst des menandighen in sinre dach of ons dach

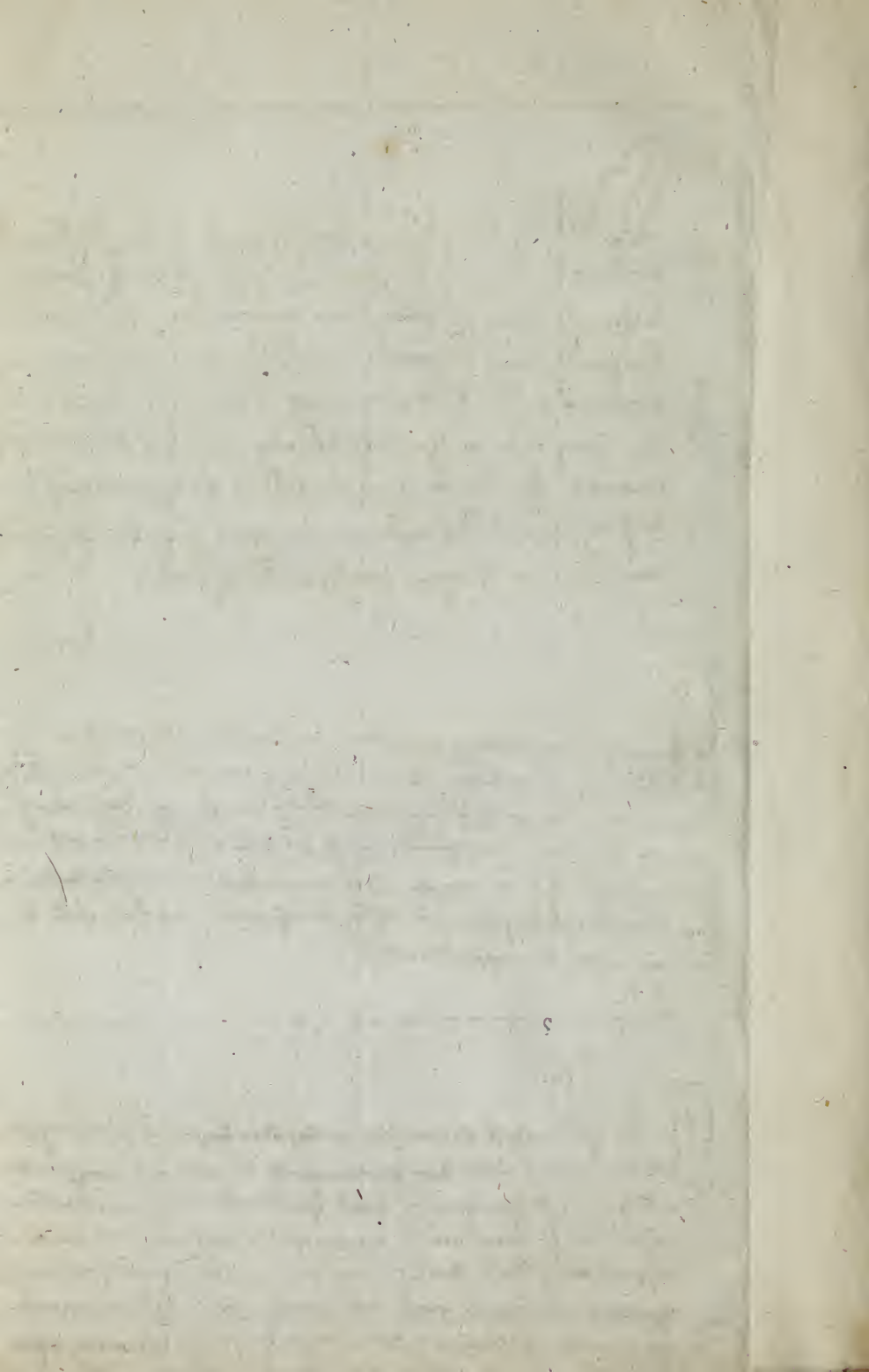
Drosane

Als is alhier ontfang als die fennelsters te famon
onfangingen hebden van den hoofftelde an die noortzide
vanden beke als menint des jorden des 3^{en} May van bekenes
en van vrenge 2^{en} vanden raer van viijhondaden

Beste Bay Jan dees fminar 3 en thames vde vms 3)
i.c. to en x. / de latten gheschiet den 11th En noch
ontf. in. to. vij 8. Rij. 2.

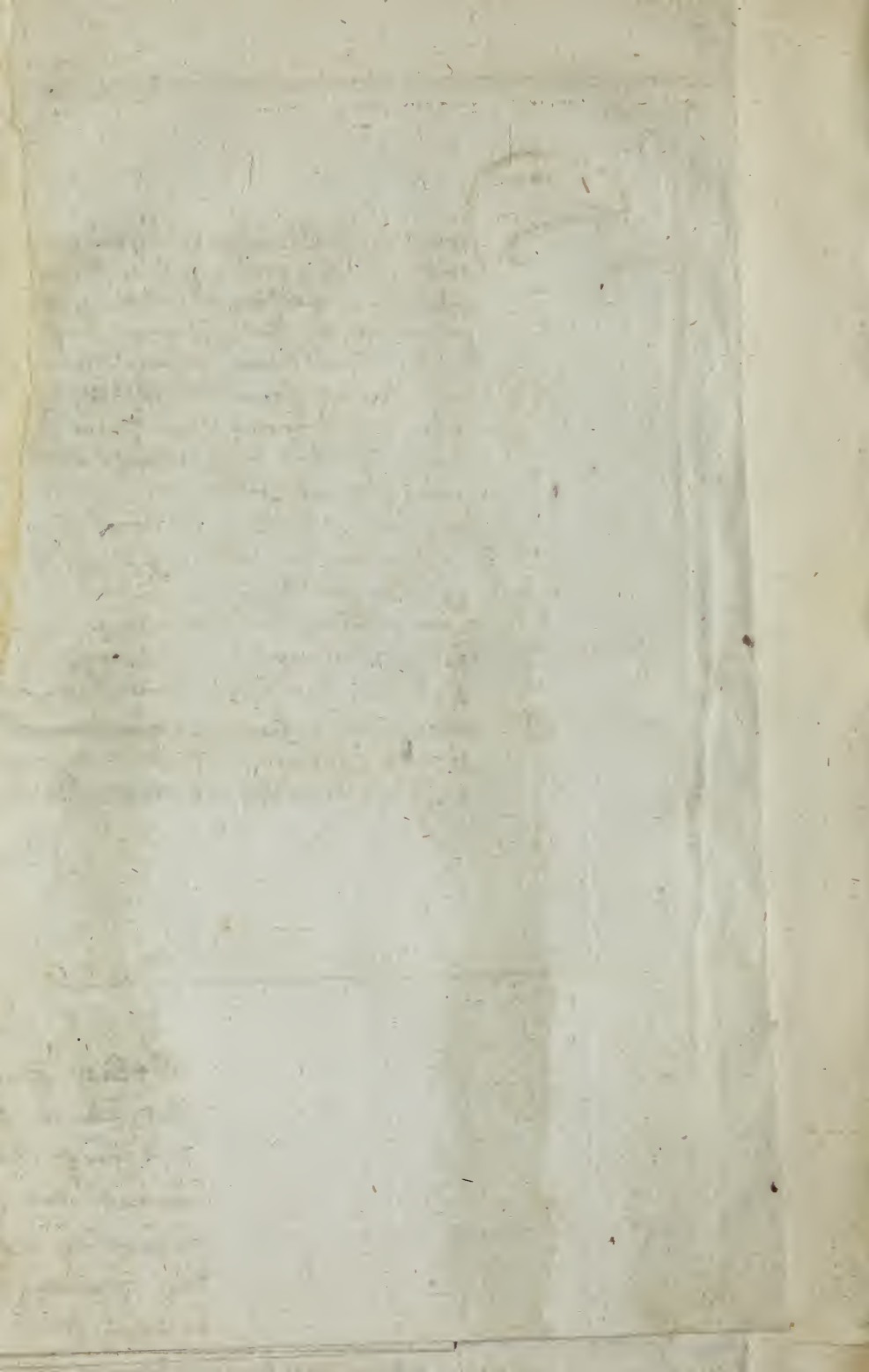

For my share of the money I am, out of
conscience, to give him the sum of £100
under the hand and seal of my Secretary

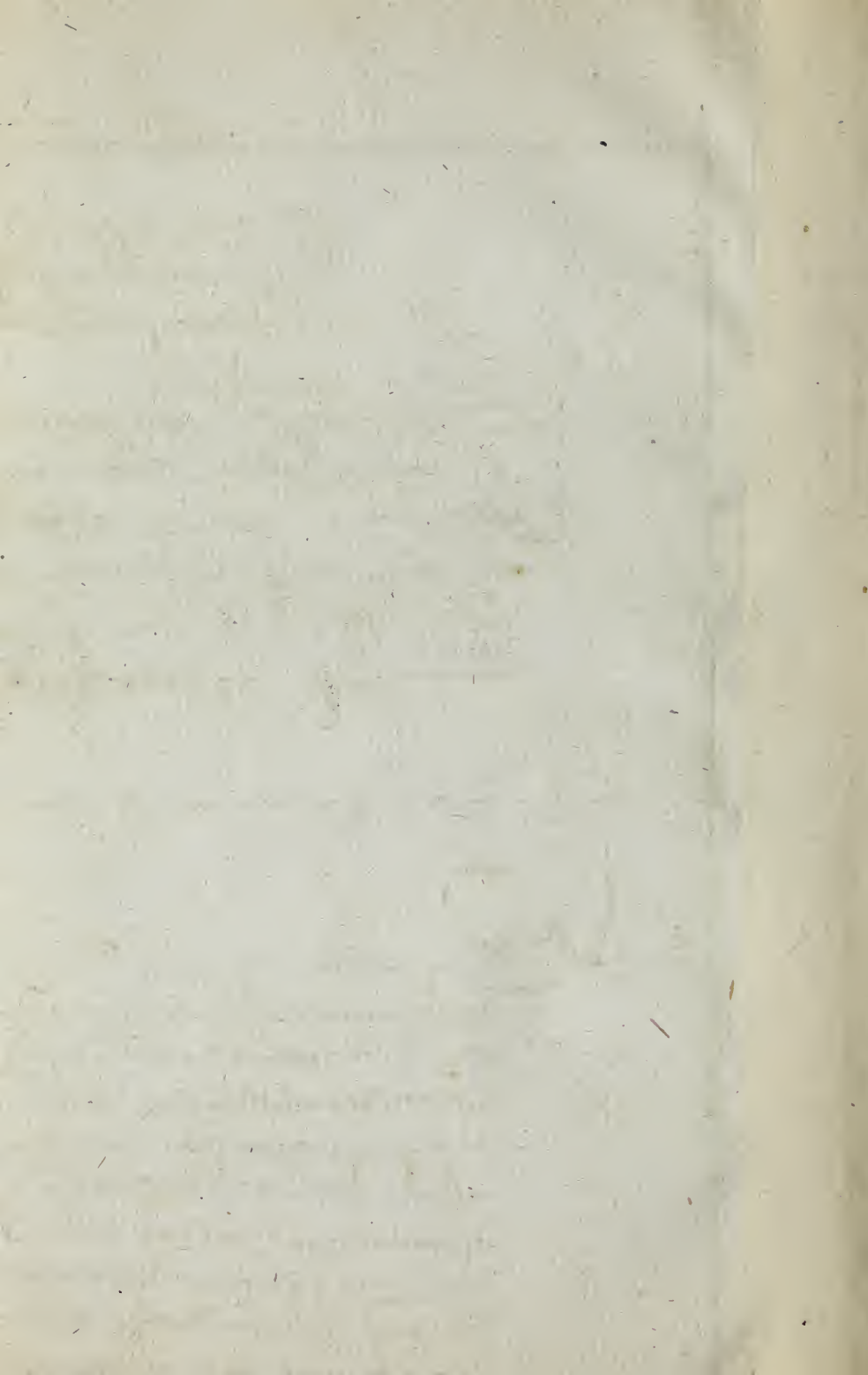
Ich bin der mens gemacht (Syt dat sij die synden
 by hem sy gedenken ende ras welen van over den
 Oudeclaren myn en vol gheheyl op den leuangen
 vly den die swaren ziele dat sy den gunstlyken
 vanden sijn. O den sy mit hem myn en godely
 voren sijn gesproken

Der sijnne lieve besunders, Alsoe die heer van Loferberch heeft ende
 vander camerij vanden Luomsche coninc mit andere Godekenijden Erenvondel
 Leijf In Hollandt om die groote begeerte die hy heeft te sijn land te
 besuden, waer toe den hem toegedruocht hebben coninc Edellijnden dan
 onsen huyse om den selven geselschap te houden, Te daeromme ons vrient
 begeerte dat als den coninc heer by die coninc Sal. vander wese
 tegentwoude d' gethoent zullen worden, den coninc heer van Loferberch
 mit synen geselschap bliet ontfangen vnder vool tractatoy, vnder
 alle yare te lende adeeghe bethouen for verre d' uyt moegelic te
 vrees sijn onsen vrienten vrienten vrienten vrienten vrienten
 van goetcheit te doen. Dat home god den vrienten den vrienten vrienten
 geney lanch sijn lieue, Eersouy te Bruessele den 12 martij
 1562

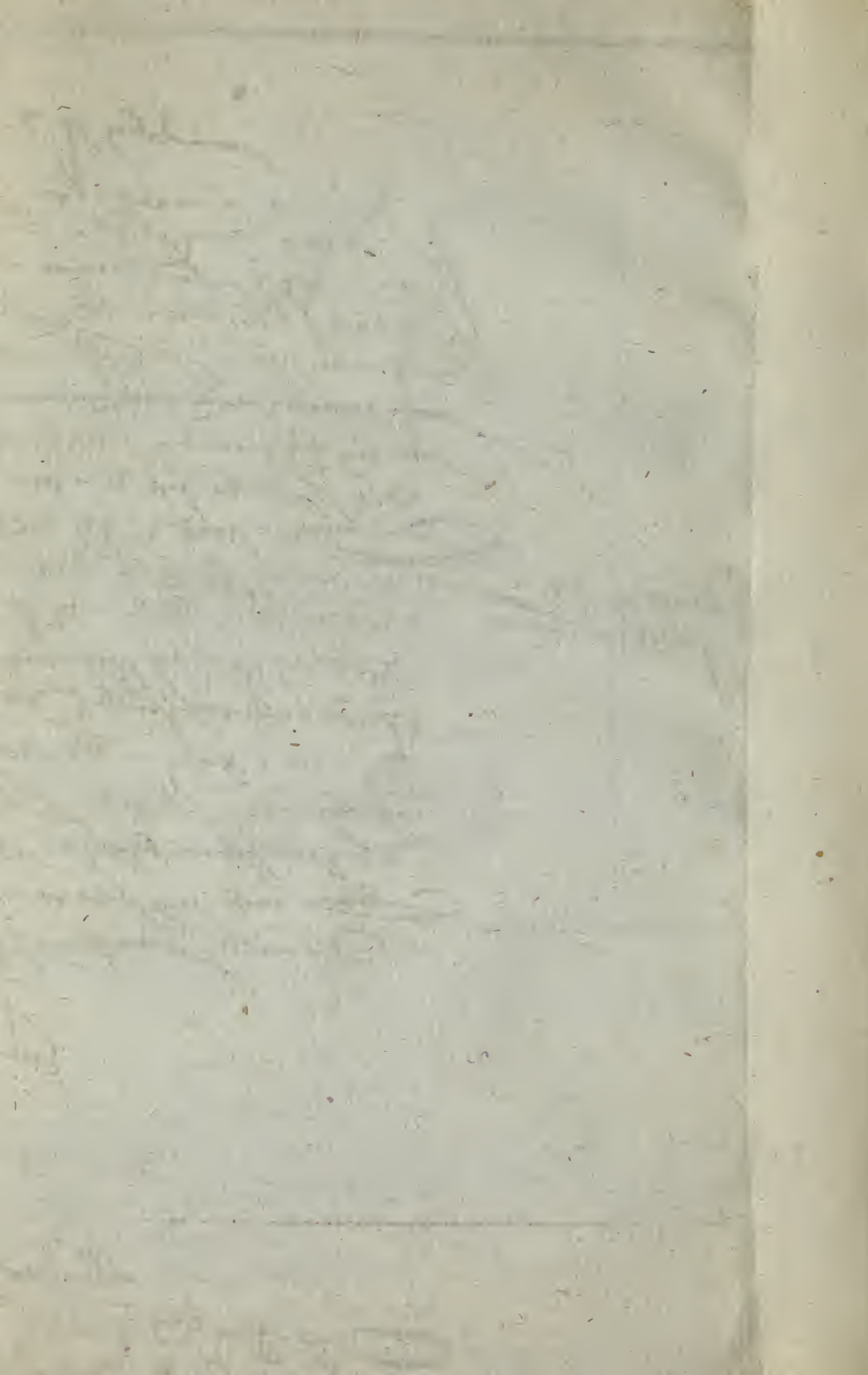
Wiltgem bidee grafen goetde: pence bay Orange
graue bay Nassau Stathe d'ynuci bay hore grote vrage

Beiden goede vriend

Gentle de nassau

Den Capellmeester Jannij Tumezen
Esleijds troetelk wij verkeert
over eijdele jaer / Bequymen

Inden ersten Reinen schriftlich binorm
bedraucht - G. Carolus gl. 1778

zu verstehen müssen

Je Don hochtzt am pyth^o 16 178

Sa King Carolus of Rome

Item sey ewige he minneke been die hieren in toe komende tyd
 om dat wate mochte gebruen van weghen die osten die die
 wiesstet ge dacy blyben op den markten die cantant van der
 minneke been acte d. 1370 den 16 den July omme uomsche den

Jm' int' alst 300 zy daz g'w'west l'and int' G'etal 40 300 p'usker
 300 p'atzen soij regularer d' d'och p' d' p'rocurator waz d'w' cartusier
 d' arngaende p'p' d' d' ranch

Item int' last y arm wijds remsche wryen

Item and erhalt fath vier Kfracht

Item 29 Soenderen dore van 5 ghesworen warden met euyt @ Pannond

Jan 32 Koninkryk van de 12 gebieden in pastoryn

James Schagor owned

And e family

Ftm⁷ 4 sechs-metres Kasten

Itm 2 groene cleyne haefkens

Fr^y capped by 7 to 10 ft of firm shale

Jan 50 Lament

From very m^r g^r h^r y o b y u s

Frederick von Karsen

Hm die Ghring van my velt voor pz van die cartusier met zjn procurator & hoe
 zom radys
 1 potte Bingsme

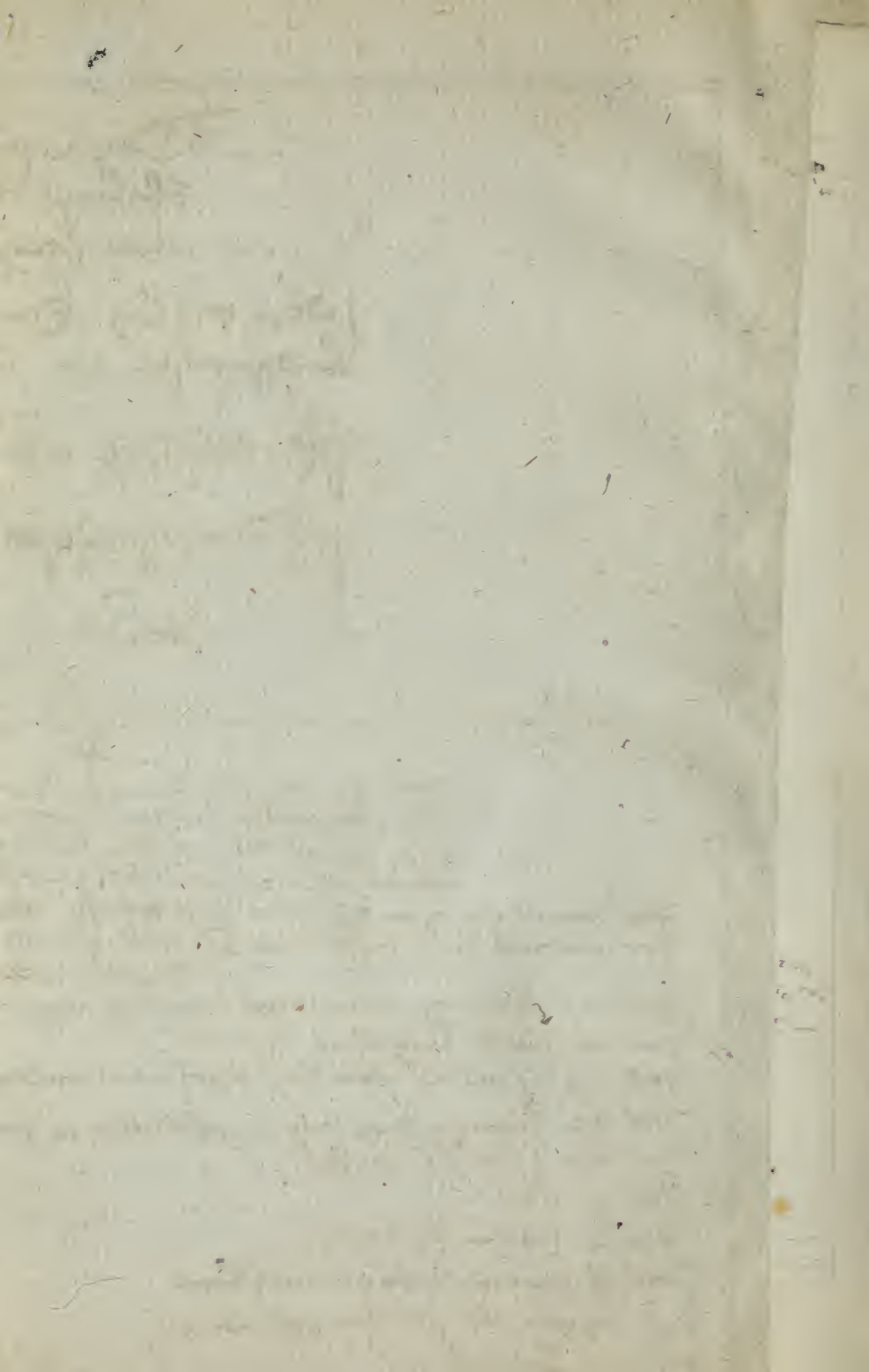
ftm Palace - of the ancient man

ftm 160 possey room

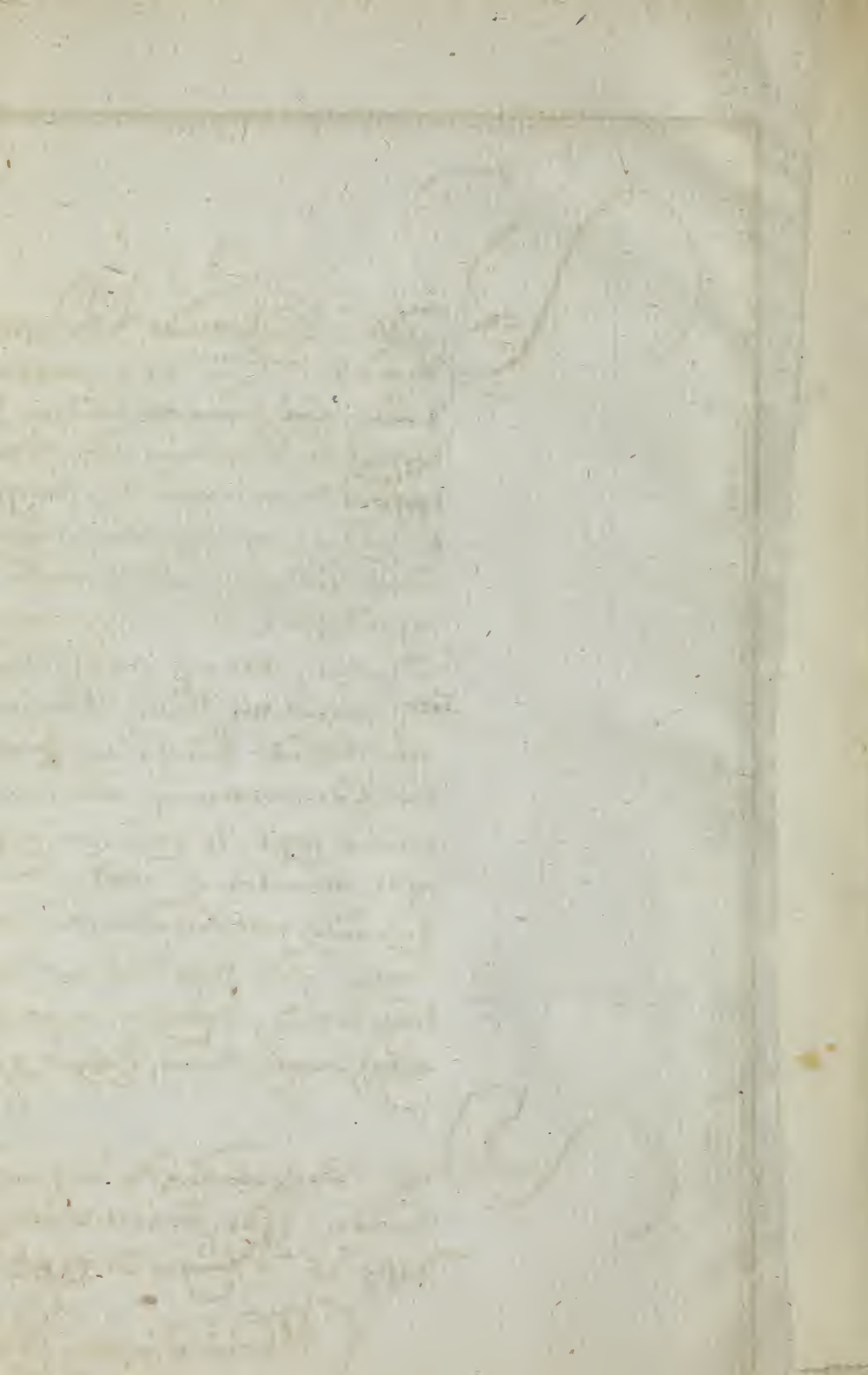
Sept 80 Larny Brook } Truck way, 1000 yds

Hm! Deft. Byg. En draach is all beroyt op Tijn zake. En yghelyk rinfel
 en pscen en ghyt ook al ghyt 2 — beryt Ghyt en meent

by my Father and my dear Brother

Wij Dieenning den Ekenwiche Jhr Jhr hier onderpste
in de Ray der Duitse als Vanden - stantspste teke, leden
nuy met de onsey Gantstact van die ingewoondege Wierou
dese vorse spouding verskenen den veyn Dingsht anno 88
dan den Jheren herenwoning ten veyn betale te - Abrey,
missgodes oede va alle voogunden verskenen treuwer die wij
wyslingey den goudes betalinge bedandey, Toernde Ray der
te hebbij wij die ingewoondege en ingepste bespuden met
onse - narmen viderge - stering Acting den 4 Dingsht anno 88
Jhr nair

Al wie in 't liefst ghet quaden berouft,
 Is liefst berouft, maar 't quaden dat elcke.
 't Is al yd' wiet ghy dusst, hem men berouft.
 't Is al quaden, die men yd' ghet, wiet ghy berouft.
 Die yd' wiet, als ghy niet fraue,
 Als den brandt wiet menst'ant wiet.
 Die ghy ghet wiet 't lout gelijck,
 Val ghy wiet niet berouft.
 Ghet wiet op yd' ghet wiet
 Heeft yd' wiet wiet wiet.
 Ghet wiet, wiet wiet wiet,
 Wiet wiet wiet wiet wiet.

Johnes Andrews Dinner
Thurs. Tuesday

Amor and Honor

Johannes Kutzlinn.

9 Petrus glorius

Joannes Hallius

de la Courne

30

[illegible]

111
H. 177 Drump & Ballgr
S. J. J. Oldenburger

Seltzame ende ^{gondelkundige} merkheken
O V D E R D O O L

Van men ende wijff

in Delft inftellende tot jaar 1605 ghescreven,
die t'famen in elken part gelyck gader
LXXV
van de Muzicanten op stads hofte te garen

Almen dusent ses hondert ende vyft daet, of fienem
Den onentwinkte Janus, wackerich te bechlaeren
Heeft Antonis Corneliszoon de werelt begoten /
Als in die bechle gader oen meer als gander waken
En Muzicanten Herten fien gader vrouwe, muste doch van gader bechle
Wijflich nimen nae gader / Muzicanten int gader oen
Hy van Lie, of van Herten, of gader vromen
Wetlich oen de vyft en gader jaren of gader:
Syn bide op de twentienherten (in alder anbaen)
Door laet dat Muzicanten / Die gader constant daer ho gader
Ter aen gader duerdoren, die soo lang waz gader
Damen Delft oen bide / End' mader (Herten) Kuch bide
Drie rijen wonderen merketen in laet twa arm van gader
Dats, datse bide daer wader gader gader vromen / fien:
Soo lang of gader, lang of gader, in of gader of gader, fien.

Deus Imperius

42
Borrouweveradse gader
op d' aenwonder fien
Dere + overvies gader
van baderen de bader
Cornelis Tacitus arbidiglijk bechlaeren,
Dere met der tubaen aen
Rij met der tubaen gader gader,
gader bader bader bader aff
foe baderen als fien baderen
met waderen nide gaderen
vader baderen fien gaderen
met waderen van gader
wader baderen fien gaderen
met waderen Heer bader
en baderen en baderen

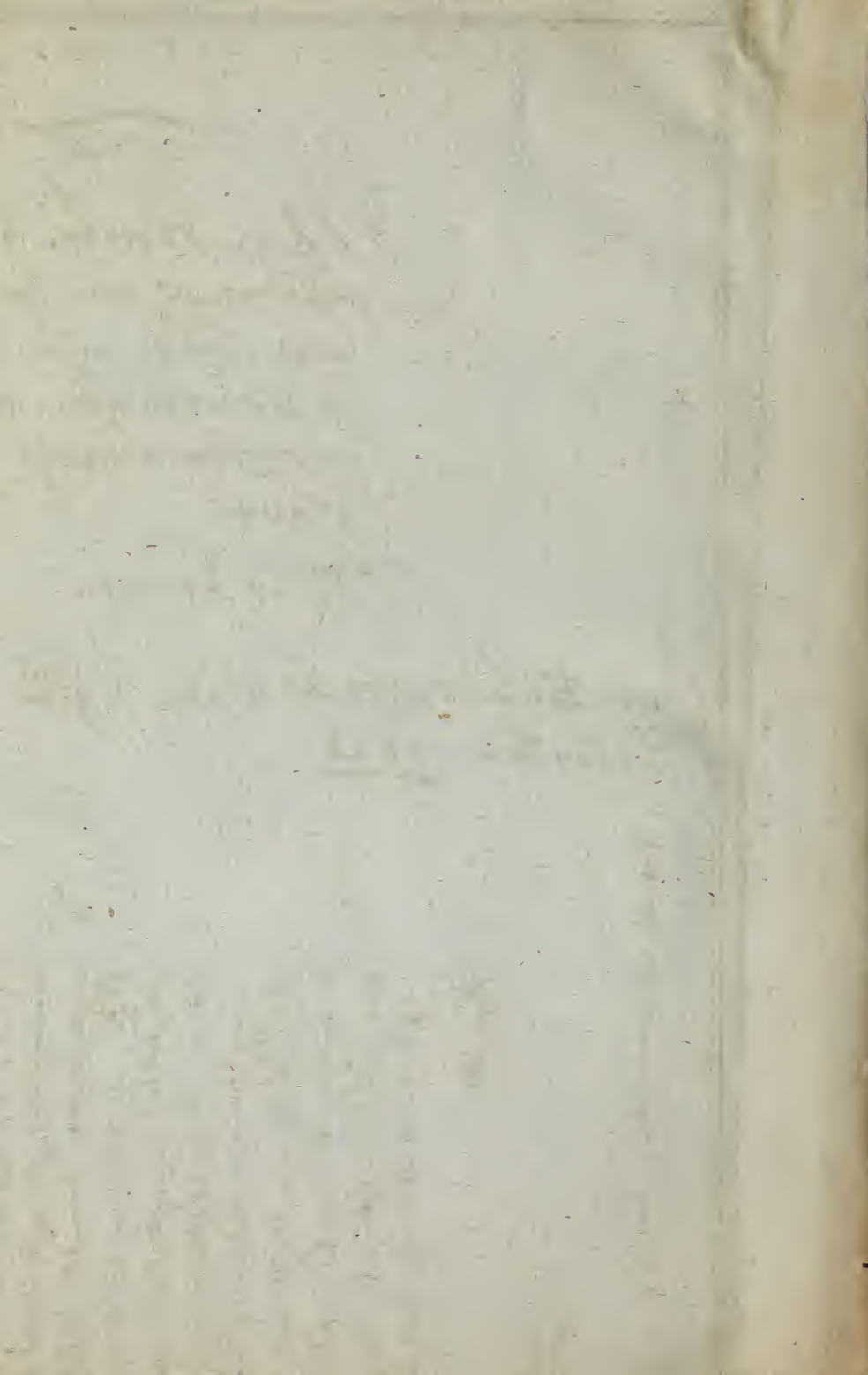
I vonden

47
De Supplet fien gader
op d' aenwonder fien
adrollen as d' aen
bechlaeren, alsof de
Rader de: Herten:
Rij Promis, of
gader baderen, dat fien,
Neder gader, fien gader
toe met der aenwonder fien gader.
1601. van Amsterdam.
Gerard Haplar

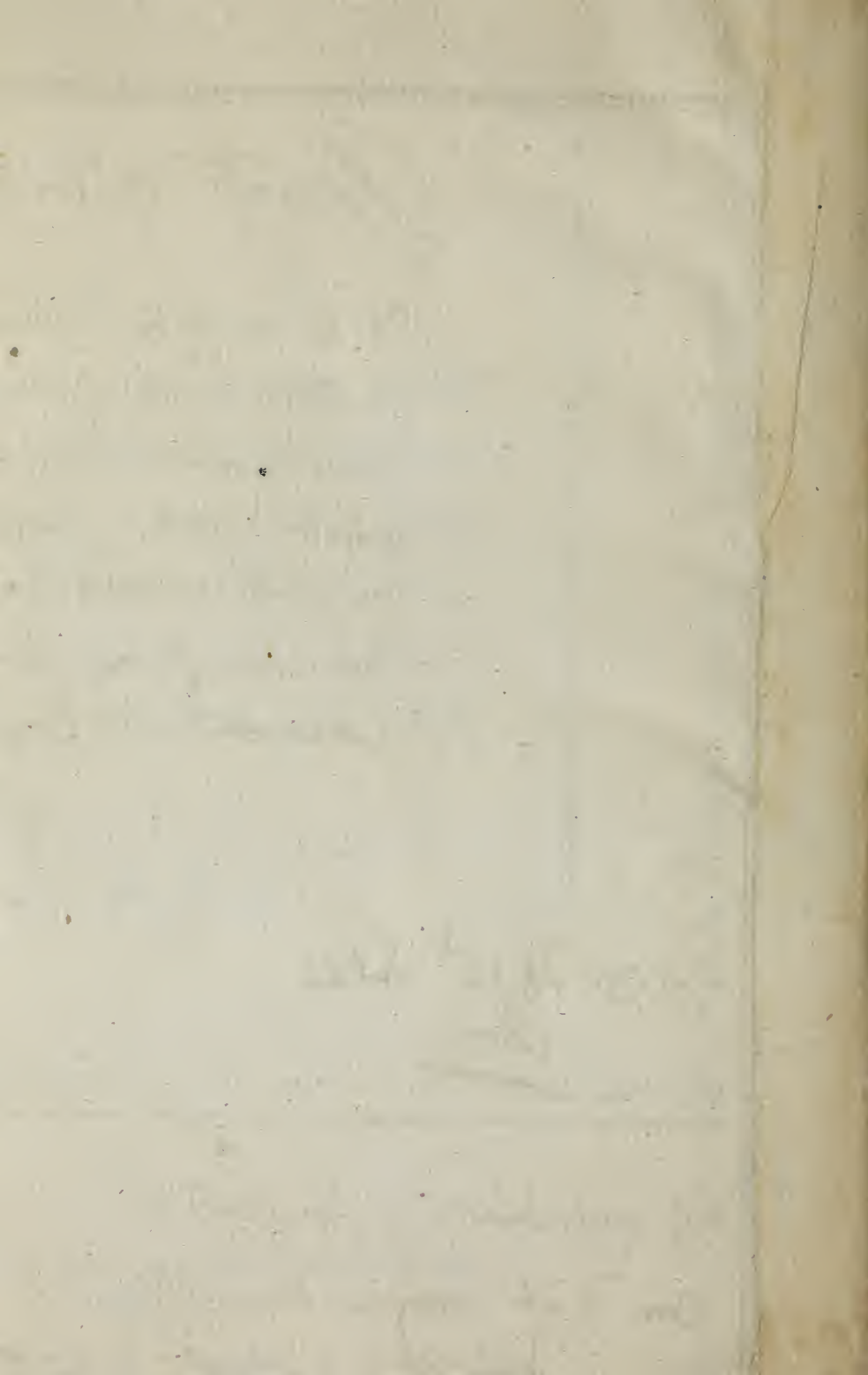

Generale Instructie
ende over andere zedendes ende overnemachtiche
vande Hoogh en agende Eeren Staten Gener
der Breven des Overlanden op s Landt s De
met andere ende geboonden vanden g. Adm

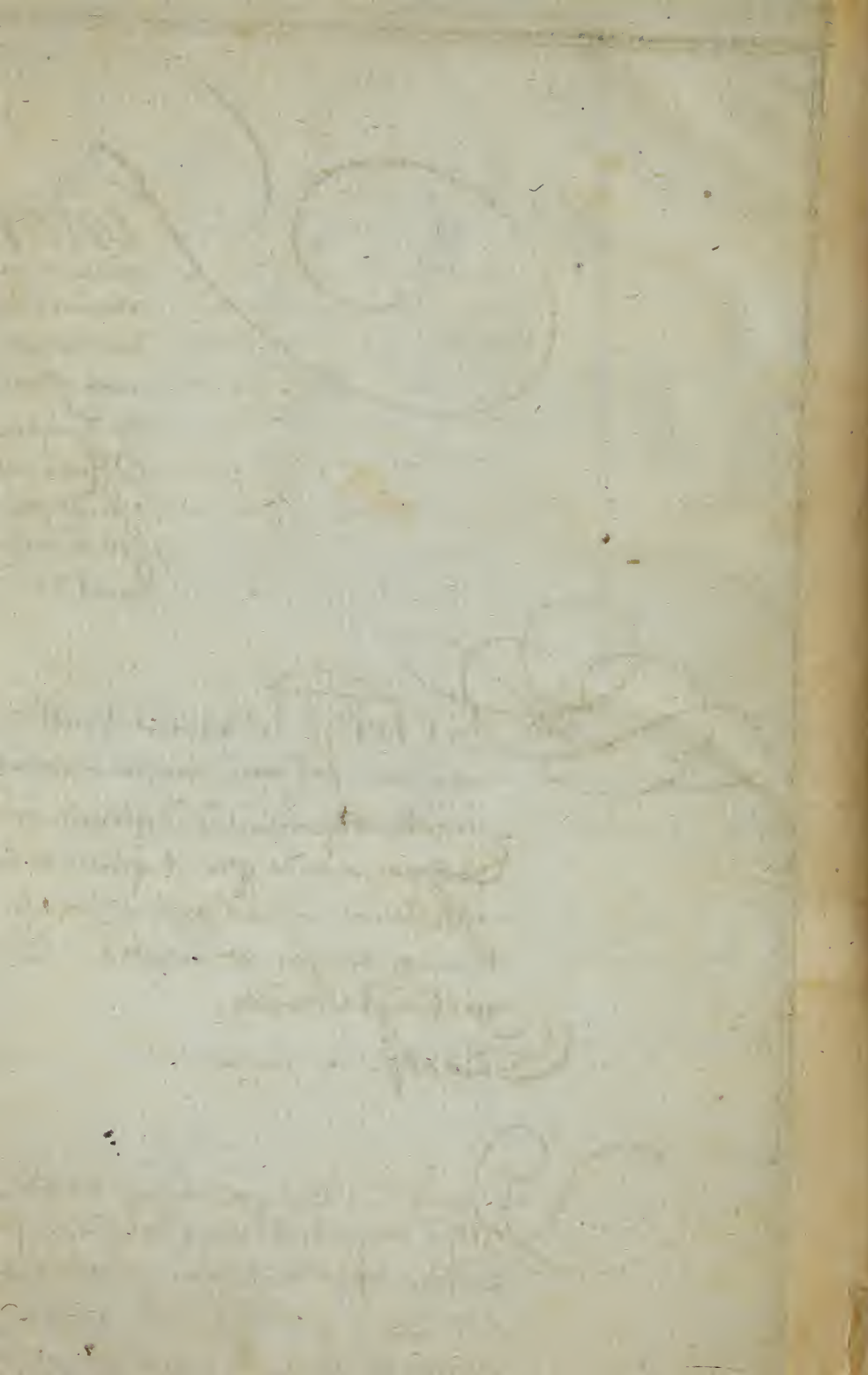
Endoordenende Oorden des Oorlogsmagistries
vande Boog en pijl tot allen Staten Generaal
der Verenigde Nederlanden op 8 Saint-Edisto
met den ons geboorden vanden St. Admire
de Eijfde gewest boel vande Post
Officieren, Capiteijnen ons Commandant
vande St. Edisto, dat na sijn Raad in daen
strende op de L'Anse aux L'Anse
met den Eijfde sullen hebben te regneren

met den Vrijant zullen hooren te regneren
 den Verleijde, verordent om te verlijden dat niet alst off in, zoijes.
 van eenige Sadyaten, de kleine Schepen, de groote in de zoijen
 moeten blijven. Ende deselve moeten een volgen om, off de groote
 Schepen anders gewent quamen te sinnen, haer attoud te comen
 affstieren. op dat deselve groote Schepen gevoelen, in de off
 binnen mogen gerochen, Ende deis contraridoot sal arbitray
 gestrafft worden,
 Ende also ~ ~ ~

In dat het gelyende: dat Godt wil geven datso een
Vrijantich Oorlog (Schip. ofte Schepen veroverden, sal het
Schip ofte Schepen gelyken, ende de premissen daer toe bydraen
Daer: als: gescheit byden veroveraren, ofte veroveraren met haer
Scheep: welcke alleen gewonnen worden, Conform het Excaet
daer op by de Hoortingen welc haer Daer: als: gesmaect den 10^{en}
Marty 1667. ontgengenevaert den 14.^{en} April deses Jaers
Den's gedaen ende goetdormoet int. 1.^{en} Landt's Schip desewen.
Draancien deson 9.^{en} May 1672.

C. D. Wright

Marginalia: *original from*

SPECIAL 87-B
6272

21
6/860

